

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΞ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ

(Συνέχεια) ¹

39

Τ Ι Μ Ο Κ Η Δ Η Ξ Γ Ν Α Ο Ι Δ Ο Ξ Ε Ι Π Ε Ν Ε Π Ε . .
 Η Ξ Μ Ι Κ Υ Ο Ι Ω Ν Ο Π Ε Ρ Ι Π Ο Λ Α Ρ Χ Ο Ξ Λ . Η .
 Λ Γ Α Ο Ο Ξ Ε Ξ Τ Ι Π Ε Ρ Ι Τ Ο Ν Δ Η Μ Ο Ν Τ Ο Ν Ε Λ
 Ε Υ Ξ Ι Ν Ι Ω Ν Κ Λ Ι Λ Υ Τ Ο Ξ Τ Ε Λ Υ Τ Ο Ν Ε Τ Λ Ξ
 5 Ε Ν Ε Λ Ε Υ Ξ Ι Ν Λ Δ Ε Κ Λ Ι Τ Ο Υ Ξ Ξ Τ Ρ Α Τ Ι Ω Τ
 Λ Ξ Τ Ο Υ Ξ Μ Ε Ο Ε Λ Υ Τ Ο Υ Κ Λ Ι Ε Π Ρ Α Τ Τ Ε Ν Π
 Ρ Ο Ξ Τ Ε Τ Ο Υ Ξ Ξ Τ Ρ Α Τ Η Γ Ο Υ Ξ Κ Α Ι Τ Ο Ν Δ Η
 . Ο Ν Ο Π Ω Ξ Φ Υ Λ Λ Κ Η Ι Κ Λ Η Η Ε Λ Θ Ο Ι Ε Λ Ε Υ
 . . Ν Λ Δ Ε Κ Λ Ι Τ Ω Ν Λ Λ Ω Ν Ο Ξ Ω Ν Ε Δ Ε Ι Τ Ο
 10 Υ Λ Λ Κ Η Ν Ε Λ Ε Υ Ξ Ι Ν Ο Ξ Ε Ψ Η Φ Ι Ξ Ο Λ
 Ι Ι . Ι Ξ Ε Υ Ψ Ο
 Η Ο
 Ξ Τ Ε Φ Λ Ν Ω Ι Λ
 Ι Ν Δ Ε Κ Λ Ι Τ Ο Ν Δ Η Μ Λ Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Ν Μ Ε . Α Ι .
 15 Λ Ρ Χ Ο Ν Ρ . . . Ο Ι Λ Λ Ι Ο Ν Υ Ξ Ι Ο Ι Ξ Ε
 Ν Τ Ο Ι Ξ Τ Ρ Α Γ Ω Ι Δ Ο Ι Ξ Ο Τ Ι Ο Δ Η Μ Ο Ξ Ο Ε Λ
 . . Ξ Ι . . Ω Ν Ξ Τ Ε Φ Λ Ν Ο Ι Ξ Μ Ι Κ Υ Ο Ι Ω Ν Α
 Ξ Τ Ε Φ Λ Ν Ω Ι Ε Ν Τ Ω Ι Δ Ε Τ Ω . Ξ Τ Ε
 Λ Ρ Ε Τ Η Ξ Ε Ν Ε Κ Λ Κ Λ Ι Δ Ι Κ Λ Ι Ο Ξ Υ
 20 . . . Τ Η Ξ Ε Ι Ξ Τ Ο Ν Δ Η Μ Ο Ν Τ Ο Ν Ε Λ Ε Υ Ξ Ι Ν
 Ι Ν Λ Ι Δ Ε Λ Υ Τ Ω Ι Κ Λ Ι Π Ρ Ο Ε Δ Ρ Ι Λ Ν
 Κ Λ Λ Ε Ι Ν Τ Ο Ν Δ Η Μ Λ Ρ Χ Ο Ν Λ Υ Τ Ο Ν Τ Ο
 Δ Η Μ Λ Ρ Χ Ο Υ Ν Τ Λ Κ Λ Ο Λ Π Ε Ρ Κ Λ Ι Τ Ο
 Ο Υ . Ο Ι . Δ Ε Δ Ο Τ Λ Ι Η Π Ρ Ο Ε Δ Ρ Ι Λ
 25 Λ . Κ Λ Ι Ε Ι Δ Ω Ξ Ι Ν Π Λ Ν Τ Ε Ξ Ο Τ Ι Ο
 Δ Η Μ Ο Ξ Ο Ε Λ Ε Υ Ξ Ι Ν Ι Ω Ν Λ Π Ο Δ Ι Δ Ω Ξ Ι Χ Λ
 . Ι Τ Λ Ξ Τ . . Ξ . . Ρ . Ι Ο Υ . Ι Ν Λ Υ Τ Ο Ν Λ Ν Λ
 . Ρ Λ Ψ Λ Ι Δ Ε . Ο Δ Ε Τ Ο Ψ Η Φ Ι Ξ Μ Λ Τ Ο Ν Δ Η Μ
 . . . Ο Ν Ι Ξ Λ Ρ Χ Ο Ν Ε Ν Ξ Τ Η Λ Ε Ι Λ Ι Ο Ι Ν Ε Ι
 30 . . Ι . Τ Η Ξ Λ Ι Ο Ρ Ο Υ , Α Ν Δ Ο . Ε Ι Ε Ν Κ Λ Λ Λ Ι
 . . Ω Ι Ε Ι Ν Λ Ι

Τιμοκῆδης Γνάθιδος εἶπεν· ἐπε[ιδ-
 ἢ Σμικυθίων ὁ Περιπόλαρχος ἀ[ν]ή[ρ]
 ἀγαθός ἐστι περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἐλ-

ευσινίων καὶ αὐτὸς τε αὐτὸν ἔταξ-
 5 εν Ἐλευσινάδε καὶ τοὺς στρατιώτ-
 ας τοὺς μεθ' αὐτοῦ καὶ ἔπραττεν π-

¹ Ἴδε Ἄρχ. Ἐφημ. 1887 σελ. 171.

ρός τε τοὺς στρατηγούς καὶ τὸν δῆ-
 μιον, ὅπως φυλακὴ ἱκανὴ ἔλθοι Ἐλευ-
 σί]νάδε, καὶ τῶν ἄλλων ὄσων ἐδεῖτο
 10 εἰς φ]υλακὴν Ἐλευσίνους· ἐψηφίσθα-
 ι Ἐλευσιν]ι[ο]ς ἐ[παινεῖσαι Σμικυ]θ-
 ίωνα] [καὶ στε-
 φανῶσαι χρυσῶι] στεφάνωι, ἀ]ναιρε-
 ῖν δὲ καὶ τὸν Δήμαρχον τὸν με[τ]ὰ Ἰ[σ-
 15 αρχον [δημα]ρ[χ]ή[σ]ο(ν)[τ]α Διονυσίοις ἐ-
 ν τοῖς τραγωδοῖς, ὅτι ὁ δῆμος ὁ Ἐλ-
 ευ]σι[ν]ίων στεφανοῦ Σμικυθίωνα
 χρυσῶι] στεφάνωι ἐν τῶιδε τῶ[ι] στε-
 φάνωι;] ἀρετῆς ἕνεκα καὶ δικαιοσύ-
 20 νης] τῆς εἰς τὸν δῆμον τὸν Ἐλευσιν-
 ίων· εἶ]ναι δὲ αὐτῶι καὶ προεδρίαν
 καὶ] καλεῖν τὸν δῆμαρχον αὐτὸν τῶ-
 ν αἰ] δῆμαρχοῦντα, καθ' ἅπερ καὶ το-
 ῦς ἄλλ]ου[ς], οἱ[ς] δέδοται ἡ προεδρία.
 25 Ὅπως δ' ἄ]ν καὶ εἰδῶσιν πάντες ὅτι ὁ
 δῆμος ὁ Ἐλευσινίων ἀποδιδῶσι χά-
 ρι]τας τ[οῖς] εὐ] π[ο]ιοῦ[σ]ιν αὐτόν, ἀνα-
 γ]ράψαι ΔΕ [τ]όδε τὸ ψήφισμα τὸν Δήμ-
 αρχ]ον Ἰσαρχον ἐν στήλει λιθίνῃ
 30 κα]ὶ [σ]τήσαι, ὅπου ἂν δό[ξ]ει ἐν καλλι-
 στ]ῶι εἶναι.

Τοῦ ἀνωτέρω ψηφίσματος ἔχω ἤδη ἀνακοινώσαι
 τοῖς ἀναγνώσταις τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος
 (1883 σελ. 133) τὸ μέχρι τοῦ ἑνδεκάτου στίχου
 μέρος, τὸ ὁποῖον τότε εἶχον ἀνεύρει· κατὰ τὸ πα-
 ρὸν ἔτος ἐρευνῶν τὰ κατὰ τοὺς τοίχους τοῦ Περι-
 βόλου τοὺς πρὸς Βορρᾶν ἀνεῦρον καὶ τὸ ἕτερον τε-
 μάχιον τῆς στήλης, ὅπερ προσαρμύζον εἰς τὸ πρῶ-
 τον ἀποτελεῖ, ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης, τὸ ὅλον
 ψήφισμα. Ἄλλ' ἐκτὸς τοῦ ὅτι καθ' ὃ μέρος προσα-
 ρμύζουσι τὰ δύο τεμάχια ὁ λίθος ἔπαθε βλάβην
 τοιαύτην, ὥστε παντάπασιν ἐξέλιπον κατὰ τὸν 12^{ον}
 στίχον 14 ἢ μᾶλλον 16 γράμματα (διότι καὶ τὰ δύο
 περισωθέντα ἀσαφῆ καὶ ἀβέβαια εἶναι) τὸ ὄνομα δηλ.
 τοῦ πατρὸς καὶ τὸ δημοτικὸν τοῦ τιμωμένου ἀν-
 δρός, ὡς εἰκάζω, πλὴν, λέγω, τῆς βλάβης ταύτης
 καὶ ἡ ἐπιδερμὶς τοῦ μαρμάρου ἐν τῷ ἐφέτος εὐρε-
 θέντι τεμαχίῳ τοσοῦτον ἀπετρίβη, ὥστε πολλαχοῦ
 σκιάς μᾶλλον γραμμάτων ἢ γράμματα διέκρινα καί,
 ἵνα τάληθές εἶπω, ἀνευ τῆς ἐξ ἄλλων ὁμοίων ψη-
 φισμάτων γνωστῆς φρασεολογίας ἢ ἀνάγνωσις αὐ-
 τῶν θά ἦτο ἐμοὶ τοῦλάχιστον ὄχι δυνατή. Ἐλπίζω

ὁμως νὰ μὴ ἔπαθα τὸ πάθημα ἐκεῖνο, ὅπερ πολλοὶ
 τινες πάσχουσι κατὰ Köhler¹, νὰ μὴ ἀνέγνωσα δηλ.
 ὅ,τι ἐνόμιζον ὅτι ἔπρεπε ν' ἀναγνώσω, ἀλλ' ὅ,τι τῷ
 ὄντι ὁ λίθος φθέγγεται. Ὅτι δὲ ἐν τισὶ διάφορός πως
 καὶ τοῦ δέοντος βραχυλογωτέρα εἶναι ἡ φράσις τοῦ
 ἡμετέρου ψηφίσματος πρὸς τὴν τῶν ἄλλων ὁμοίων
 ψηφισμάτων, τῶν ἐμοὶ τοῦλάχιστον γνωστῶν, συγ-
 κρινομένη καὶ που μάλιστα ἀλλόκοτος (στίχ. 21
 λ. χ.) περιττὸν καὶ νὰ σημειώσω, καθὼς ἐπίσης
 περιττὸν εἶναι νὰ προσθέσω καὶ ὅτι ὅλως παρέλκει
 ὁ ΔΕ ἐν τῷ 28^ῳ στίχῳ. Ἀναγκαῖον ὁμως ἴσως εἶναι
 νὰ παρατηρήσω ὅτι συμπληρώσας «ἐν τῷδε τῷ στε-
 φάνῳ» (στίχ. 18-19) συνεπλήρωσα οὕτω, διότι σα-
 φῶς ἀναγνώσας τὰ τρία τελευταῖα γράμματα τοῦ
 18^{ου} στίχ. ΕΤΕ οὐδεμίαν ἄλλην ἐξεῦρον καλλιτέ-
 ραν συμπλήρωσιν, εἰ καὶ δὲν ἀρνούμαι ὅτι ἡ φρά-
 σις μοι εἶναι ἀλλαχόθεν ἀγνωστος. Εἰς δὲ τὴν συμ-
 πλήρωσιν δημαρχήσουσα (στίχ. 15) ὠδηγήθην,
 τοῦτο μὲν ἐκ τῶν γραμμάτων ὅσα νομίζω ὅτι πράγ-
 ματι διέκρινα ἐν τῷ λίθῳ, τοῦτο δὲ καὶ ἐξ ἀναλόγου
 συμπληρώσεως τοῦ Köhler², ὑπολαβὼν, ἐννοεῖται,
 ὡς ἀβλεψίαν τοῦ χαρακτοῦ τὴν παράλειψιν τοῦ Ν,
 ὅστις ἐπίσης ἀβλεπήσας, ὡς ὑποθέτω, ἀφῆκε κε-
 νὸν τὸν τόπον ἑνὸς γράμματος κατὰ τὸ τέλος τοῦ
 17^{ου} στίχου. Ἀλλὰ καὶ ἄλλως (καὶ τοῦτο, οὐκ
 οἶδ' ὅπως, δὲν ἐσημείωσα τὸ ἕτερον τῆς στήλης τε-
 μάχιον ἐκδοῦς) οὐχί τις ἀκριβολόγος ἦν ὁ χαρακτοῦς
 περὶ τὴν χάραξιν οὐδαμοῦ οὔτε τὸ Α τοῦ Λ δια-
 κρινῶν οὔτε τὸ Θ τοῦ Ο, ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ Δ ἀπλῶς
 ὡς Λ γράφων, τὸ δὲ Ω οὐδὲν ἄλλο εἶναι παρ' αὐτῷ
 ἢ Ο μὲ δύο κατὰ τὰ πλάγια κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦτ-
 τον πυχταῖς στιγμάς. Ἐὰν δὲ εἰς τὰ ἀνωτέρω προσ-
 θέσω ἀκόμη ὅτι τὸ ἄψος τῆς στήλης, ὀλόκληρον νῦν
 σωζόμενον, εἶναι 0,97, ὦν 0,05 καταλαμβάνει τὸ
 γείσον τῆς, 0,25 δὲ ἡ ἀνάγλυπτος παράστασις καὶ
 0,30 ἡ ἐνεπίγραφος ἐπιφάνεια, τὰ δὲ λοιπὰ μένουσι
 τόπος ἄγραφος καὶ ὅτι κατ' ἀκριβείαν τὸ μέγιστον
 αὐτῆς πλάτος εἶναι 0,34 (κατὰ τὸ γείσον καὶ τὸ
 κατώτατον αὐτῆς μέρος) τὸ δὲ ἐλάχιστον (εὐθὺς
 ὑπὸ τὸ γείσον τῆς) 0,30 καὶ ὅτι τέλος τὸ μέγιστον
 αὐτῆς πάχος (κατὰ τὸ γείσον τῆς) εἶναι 0,08 εἶπον
 πᾶν ὅ,τι εἶχον νὰ εἶπω περὶ τούτου τοῦ λίθου.

¹ C. I. A. II, Προσίμιον.

² C. I. A. II, 581, στίχ. 16, ἔνθα ὁμως κατὰ παραδρομὴν, ὡς
 ὑποθέτω, ἐγράφη ἄρχοντα ἀντὶ τοῦ ἄρξοντα.

40

ΕΓ

ΟΝΤΕΞΓ

ΕΩΝΤΩΝΚΑ

ΩΝΔΕΚΑΑΝΔΡΑ

ΙΚΤΗΞΒΟΥΛΗΞ-

ΝΙΩΙΤΩΙΕΝΑΞΤ

ΤΗΞΙΕΡΑΞΟΡΓΑΔΟΞΟ

ΜΗΤΕΧΑΡΙΤΟΞΕΝΕΚΑΜΗΤΕ

ΑΙΟΤΑΤΑΚΑΙΕΥΞΕΒΕΞΤΑΤΑΤΑ

.. ΟΤΗΞΕΚΤΗΞΕΓΙΔΕΚΑΤΟΥΠΟΞΙΔΕΩ 10

ΕΠΙΑΡΙΞΤΟΔΗΜΟΥΑΡΧΟΝΤΟΞΠΑΡΕΙΝ

ΤΟΝΙΕΡΟΦΑΝΤΗΝΚΑΙΤΟΝΔΑΙΔΟΥΧΟ

.. .. ΤΩΝΑΛΛΩΝΑΟΗΝΑΙΩΝΤΟΝΒ

.. ΒΕΞΤΑΤΑΚΑΙΔΙΚΑΙΟΤΑΤΑΤΟΥΞΟΡ

ΞΟΑΙ. ΕΤΗΞΙΕΡΑΞΟΡΓΑΔΟΞΚΑΙΤΩΝΑΛΛΩ 15

ΤΩΝ. Ο. ΟΤΗΞΔΕΤΗΞΗΜΕΡΑΞΕΙΞΤΟΝ

. ΟΝΟΜΟΞ. ΕΛ. Υ. . ΠΕΡΙΕΚΑΞΤΟΥΑΥΤΩΝΚΑΙΤ

. Β. . ΟΥ. . . Ο. . ΑΙΤΟΝΞΤΡΑΤΗΓΟΝΤΟΝΕΠΙΤΗ

ΣΡΑΞΚΕΧΕΙΡΟΤΟΝΗΜΕΝΟΝΚΑΙΤΟΥΞΠΕΡΙΠΟΛΑ

.. ΟΥΞΚΑΙΤΟ. Ρ. ΣΥΞΚΑΙΤΗΝΒΟΥΛΗΝΤΗΝΑΕΙΒΟΥΛΕΥΟΥ 20

.. ΚΑΙ. ΛΛ. ΩΝΤΟΜΒΟΥΛΟΜΕΝΟΝΤΡΟΓΩΙΟΤΩΙΑΝ

.. ΙΞΤΩ. Ρ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΤΗΞΒΟΥΛΗΞΕΙΞΔΥΟΚΑ

.. ΤΕΡΩ. ΞΩ. ΟΝΕΤΕΡΟΝΕΙΛΩΙΟΝΚΑΙΑΜΕΙ

.. ΝΕΞΤΙΤ. ΟΟΥΝΤΟΜΒΑΞΙΛΕΑΤ. ΝΥ

.. ΝΞΙΡ. . . ΞΜ. ΤΟΞΤΩΝΟΡΩΝΕΙΞΟΙ 25

.. ΟΔΟΜΙΑΝΤΟ. ΕΡΟΥΤΟΙΝΟΕΟ

ΙΝΕ. ΕΟ. . . Υ. ΡΟ. ΝΟΝΕΞΤΙ

ΤΩ Ι Δ Η Μ Ω Ι Τ Ω Ι Α Ο Η Ν Α Ι Ω Ν Τ Λ Ι Ι Ε Ι Μ Ε Ν
 Α Τ Η Ξ Ι Ε Ρ Α Ξ Ο Ρ Γ Α Δ Ο Ξ Α Ν Ο Ι Ν Ε Ρ Ε Ι Δ Α Ν Δ Ε Ο Γ Ρ Α Ν
 Μ Α Τ Ε Υ Ξ Υ ? Β Ο Ξ Ε Κ Τ Ω Ν Γ Ρ Ο Ε Δ Ρ Ω Ν Ξ Υ Ν Ε Ι Λ
 Ω Τ Τ Ε Ρ Ο Ν Κ Α Ι Κ Α Τ Ε Ι Λ Ι Ξ Α Ξ Ε Ρ Ι Ο Ι Ξ Ε Ι
 Ξ Υ Δ Ρ Τ Ω Ε Ν Α Ν Τ Ι Ο Ν Τ Ο Υ Δ Η Μ Ο Υ Γ Α Ρ Α Ξ Κ Ε Υ Α Ξ
 Τ Ω Ο Τ Α Ν Ε Ι Ξ Ο Ι Δ Ε Τ Α Μ Ι Α Ι Τ Η Ξ Ο Ε Ο Υ Κ Α Τ Ε Ν Ε Ν
 Τ Ω Ν Κ Α Ι Α Ρ Γ Υ Ρ Α Ν . Υ Κ Λ Μ Ω Ε Ι Ξ Τ Ο Ν Δ Η Μ
 Ο Ν Ο Ι Ε . Ε Ρ Α Ν Υ Δ Ρ Ι Α Ν Τ Η Ν Χ Α Λ Κ Η Ν Ε Λ Κ Ε Τ Ω Τ
 Ο Ν Κ Ρ Ο Ρ Ο Ι Ξ Μ Μ Ε Ρ Ε Ι Ψ Α Ι Τ Ο Μ Μ Ε Μ Γ Ρ Ο Τ Ε Ρ Ο Ν Ε Ι Ξ
 Τ Ν Ε Μ Β Α Λ Ε Τ Ο Υ Ξ Τ Ε Ρ Ο Ν Ε Ι Ξ Τ Η Ν Α Ρ Γ
 Υ Ρ Ω Ο Δ Ε Ε Ρ Ι Ξ Τ Α Μ Γ Ρ Υ Τ Α Ν Ε Ω Ν Κ Α Τ Α Ξ Η
 Μ Η Ξ Φ Ρ Α Γ Ι Δ Ι Γ Α Ρ Α Ξ Η Μ Η Ν Α Ξ Ο Ω Δ Ε Κ Α Ι Τ Ω Ν
 Ω . Ο Β Ο Υ Ξ Ε Ρ Ε Δ Ε Κ Α Τ Α Ξ Η Μ Α Ν Θ Ω Ξ Ι Ν
 Ο Α Ι Τ Ξ Ε Ι Ξ Α Κ Ρ Ο Γ Ο Λ Ι Ν Ε Λ Ε Ξ Ο Ω
 Ο Ρ Α Ξ Ε Κ Τ Η Ξ Β Ο Υ Λ Η Ξ Δ Υ Ο Δ Ε Ε Ξ Α Θ Η Ν
 Α Ι Ω Φ Ο Υ . Α Φ Ι Κ Ο Μ Ε Ν Ο Ι Τ Ο Ν Θ Ε Ο Ν Ε Γ
 . Ρ . Ο . Ι Ω Ο Τ Ε Κ Α Τ Α Ρ Ο Ι Ω Ν Α Ο Η Ν Α Ι Ο Ι Γ Ε Ρ
 Ι Τ Ρ Τ Η Ξ . Ρ Υ Ξ Η Ξ Υ Δ Ρ Ι Ξ Ξ Ε Ι Τ Ε Τ Α Ξ Κ
 Ω . Ο Τ Ω Ι Δ Η Μ Ω Ι Η Τ Ε Μ Α Ν Τ Ε Ι Α Κ Α Ι Τ Α
 Ω Ρ Τ . Κ . Ο Ο Γ Ο Τ Ε Ρ Α Δ Α Ν Τ Α Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Α Ο
 Ο Ο Ο . Ε Ι Ν Α Ι Τ Ω Ι Δ Η Μ Ω Ι Τ Ω Ι Α Ο Η Ν Α Ι
 Ω Ξ Ε Υ Ξ Ε Β Ε Ξ Τ Α Τ Α Ξ Ε Ι Τ Α Γ Ρ Ο Ξ Τ
 Ο Ρ Ο Ν Ο Κ Α Ε Ν Α Ξ Ε Ρ Ε Ξ Γ / Ο Ν
 Ρ Ε Ρ Ι Τ Ω Ν Α Λ Λ Ω Ν Ι Ε Ρ Ω Ν Τ Ω Ν Α
 Ο Ο . Ι Τ Ο Υ Μ Α Κ Α Ι Τ Ο Γ Ρ Ο Τ Ε Ρ Ο Ν Τ Ο
 Τ Τ Ο Ν Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Α Τ Η Ξ Β Ο Υ Λ Η Ξ Ε
 Ε Ν Ε Λ Ε Υ Ξ Ι Ν Ι Γ Ρ Ο Ξ Τ Ω Ι Γ

30

35

40

45

50

55
 . . . Ν Ι Ω Ι Τ Ω Ι Ε Ν Α Ξ Τ Ε Ι Ο Υ
 Τ Ο . . . Ρ Ο Φ Α Ν Τ Η Ν Κ Α Ι Τ Η Ν Ι Ε
 Τ Ο Ν Τ Α Μ Ι Α Ν Τ Ο Υ Δ Η Μ Ο Υ Τ Ο
 Λ Ι . . . Γ Κ Α Ι Ε Ι Ξ Τ Η Ν Α Ν Α Γ Ρ Α
 Κ . . . Ρ Λ . Ε Κ Τ Ω Ν Κ Λ Ι Α Υ Η
 Ο Υ . . . Ε Κ Α Ι Τ Ω Ν Α Ι Ρ Ε Ο
 60
 Δ Ρ . . Μ Α Ξ Ε Ι Ξ Ε Φ Ο Δ Ι Α Δ Ο Ν Α Ι . . .
 Λ Δ Λ Ι Γ . . . Ρ Α . Μ . Ξ . . .
 Λ Ι Λ Κ Ο Μ . . . Τ Ω Ι Δ Η Μ Ω Ι Τ
 Α Ν Γ Ρ Ο Ξ Δ Ε . Ι Ξ Ο Υ Ξ Ι Α Ν Η
 65
 Η . . . Ξ Ο Ω Μ Α Τ Ο Υ Ξ Τ Ε Γ Ρ Ο Ε Δ Ρ Ο Ξ
 Γ Ρ Α Υ Α Ι . Α Ο Ο Τ . Ε Ξ Ε Ρ Γ Α Ξ Ο Η .
 Τ Α Ο Τ Η Ξ Ι Ε Ρ Α Ξ Ο Ρ Γ
 Ο Ι Α Ι Ρ . Ο Ε Ν Τ Ε Ξ Τ Ο Δ Ε Α Ρ Γ Υ Ρ Ι Ο Ν
 Ο . Ω Λ Ι Ο . . . Τ Ο Υ Ξ Ο Ρ Ο Υ Ξ . Ο . Ν Α Ι Τ Ο
 70
 Η Φ Ι . . . Α Τ Α . . . Α Λ Ι Ξ Κ Ο Μ Ε Ν Ω Ν .

Ρ Α Ν Τ Ι Τ Ω Ν Ε Κ Γ Ε Γ Τ Ω Κ Ο .
 Α Ρ Κ Ε Φ Ω Ν — Λ Α Μ Π Ρ Ε Υ Ξ —
 Ι Ξ — Ο Ρ Ι Α . Ι Ο Ξ
 Ο Υ Ξ Ι Ο Ξ

75
 Ο Ξ — Ι Γ Γ Ο Κ Ρ Α Τ Η Ξ — Ε Κ Κ Ε Ρ .
 Ω . . . Ε Ω . Ε Μ Μ Ε Ν Ι Δ Η Ξ . Ε . .
 Ξ Η Ξ — Ο Ι Η Ο Ε Ν
 Υ Γ . Ρ Ι Ο Ο Ι Δ Η Ξ — . Α Ι Δ Ρ Ο Ξ
 80
 Ε Ι Ξ Δ Ε Λ Φ Ο Υ Ξ . Ε . Ι Δ Ι Ω Τ Ω Ν
 Λ Α Μ Π Τ Ρ Ε Υ Ξ
 Ε Ε Ρ Α . . Ρ Ο Ο Υ Τ Ω Ι
 Β Ο Υ Λ Η Ν Κ Υ Ρ Ι Α Ν Ε Ι Ν Α
 Λ

	επ οντες π ων των κα εκατό;]ν δέκα ἀνδρα-	
ς] ἐ]κ τῆς Βουλῆς— ἐν τῶι Ἐλευσι]νίωι τῶι ἐν Ἄστ-	5
ει] τῆς ἱερᾶς Ὀργᾶδος ο μήτε χάριτος ἔνεκα μήτε δικ;]αιότατα καὶ εὐσεβέστατα τα οτης ἕκτης ἐπὶ δέκα τοῦ Ποσιδεῶ-	10
νος]. ἐπὶ Ἀριστοδήμου Ἄρχοντος παρεῖν- αι]. τὸν Ἱεροφάντην καὶ τὸν Δαιδοῦχο-	
ν καὶ.	καὶ] τῶν ἄλλων Ἀθηναίων τὸν β- ουλόμενον εὐσε]βέστατα καὶ δικαιοτάτα τοὺς ὄρ-	15
ους;] σθαι . ε τῆς ἱερᾶς Ὀργᾶδος καὶ τῶν ἄλλω- ν]. τῶν . ο . . . σ ὁ τῆςδε τῆς ἡμέρας εἰς τὸν ὡς ἂν] ὁ νόμος [κ]ελ[ε]ύ[η]ι περὶ ἐκάστου αὐτῶν καὶ τ β . . ου . . ο . [κ;]αὶ τὸν στρατηγὸν τὸν ἐπὶ τῆ-	
ς Ἐλευσινίας; χῶ]ρας κεχειροτονημένον καὶ τοὺς Περιπολά-		20
ρχ]ους καὶ το[ύς]. . . . ρ . ους καὶ τὴν Βουλὴν τὴν αἰεὶ βουλευού-		
σαν] καὶ [τῶν ἄ]λλ[ων Ἀθηναί]ων τὸμ. βουλόμενον τρόπῳ ὅτῳ ἂν		
ιστῶ;. . . . ρ Γραμματεῖ τῆς Βουλῆς εἰς δύο κα		
τερῶ . σω [σ;]ον ἕτερον εἰ λῶιον καὶ ἄμει-		
νο]ν ἐστὶ τ[ῶι Δήμῳι τῶι Ἀθηναίων μισ;]θοῦν τὸμ. Βασιλέα τ . ν υ		25
ναιρ . σμ [ἔκασ;]τος τῶν ὄρων εἰς οἰ-		
κ]οδομίαν το [ῶ;]. [ε]ροῦ τοῖν θεο-		
ῖν ε εο . . υ . ρο [εἰ λῶιον καὶ ἄμει]νον ἐστὶ		
τῶι Δήμῳι τῶι Ἀθηναίων τλι ο εἰ μεν		
α τῆς ἱερᾶς Ὀργᾶδος ar [θε;]οῖν· ἐπειδὴν δὲ ὁ Γραν-		
ματεὺς . . . ψ β . . ο [ο] ἐκ τῶν Προέδρων συνειλ-	30	
ω . ο . . . ττ [ι]ερὸν καὶ κατεμύζας ἐρίοις εἰ-		
ς ὑδρ[ίαν ἐμβαλέ]τω [χρυσῆν;] ἐναντίον τοῦ Δήμου, παρασκευασ-		
άν]τω[ν δὲ ταῦτα;] ο[ἰ πρυ]τάνεις· οἱ δὲ ταμίαι τῆς Θεοῦ κατενε-		
κόν]των καὶ ἀργυρᾶν [κ;]ύ[λι;]κα μω . . εἰς τὸν Δήμ-		
ον, οἱ [δέ]. ἐ[τ]έραν ὑδρίαν τὴν χαλκῆν ἐλκέτω τ-	35	
ὸν κ ρο ροις μμερῆσαι; τὸμ. μὲμ. πρότερον εἰς		
τ[ὴν ὑδρίαν τὴν χρυσῆ]ν ἐμβαλέτω τὸ[ν δὲ] ὕστερον εἰς τὴν ἀργ-		
υρ[ᾶν ὑδρίαν ἐμβαλτ;]ω, ὁ δὲ ἐπιστά[τη]ς [τῶ]μ. πρυτάνεων καταση- ¹		
μη[νάσθ]θ[ω ἄμφω τῶ ὑδρία;] σφραγίδι, παρασημηνάσθω δὲ καὶ τῶν		
ἄ]λλ[ων ἀ]θ[ηναί]ω[ν] ὁ βου[λόμενο]ς· ἐπε[ιδὴν] δὲ κατασημανθῶσιν,	40	
θ ο αιτ ς εἰς Ἀκρόπολιν, ἐλέσθω		
. . ὁ . . . ο . . . ς [τ]ε[ττα]ρας; [ἀνδρας;] ἐκ τῆς Βουλῆς, δύο δὲ ἐξ Ἀθην-		

¹ Ὁ στίχος οὕτω συμπληρούμενος ἔχει 48 γράμματα, ἦτοι ἐν περισσώτερον τοῦ συνήθους (47) ἀριθμοῦ.

αἰώ[ν ἀπάντων, οὗτοι δὲ; εἰς Δελ]φού[ς] ἀφικόμενοι τὸν Θεὸν ἐπ-
 ἐ]ρ[εσ]θ[α]ι ω . . . οτε καταποιοῶ; . . . ν Ἀθηναῖοι περ-
 ἰ τ[ῆς ἀργυρᾶς ὑδ]ρ[ίας καὶ περι;] τῆς [χ]ρυσῆς ὑδρῆς εἴ τε τὰ ἐκ 45
 ω . ο . . . τῶι Δήμῳ ἢ τε μαντεῖα καὶ τὰ
 ω . . . ρ τ . κ[α;]θ'; ὑπότερα δ' ἂν τὰ γράμματα ο
 ο ο . εἶναι; τῶι Δήμῳ τῶι Ἀθηναί-
 ων] ως εὐσεβέστατα ἔχει τὰ πρὸς τ
 ο . . ρονοκλ . . εἰσαερεσπ; . ον 50
 περὶ τῶν ἄλλων ἱερῶν τῶν Ἀ-
 θ; ο . ι του μα καὶ τὸ πρότερον το
 τ τὸν γραμματεῖα τῆς Βουλῆς ἐ
 ἐν Ἐλευσίῃ πρὸς τῶι Γ
 πρὸς τῶι Ἐλευ]σ[ι]νίῳ τῶι ἐν Ἄστει θ;υ 55
 τῶ[ν ἱε]ροφάντην καὶ τὴν ἱε-
 ρειαν καὶ καὶ] τὸν Ταμίαν τοῦ Δήμου το-
 ῦ Ἀθηναίων;] λι . ε καὶ εἰς τὴν ἀναγρα-
 φὴν δοῦναι;] κ . . . ρα; . ἐκ τῶν κ[ατ]ὰ ψη-
 φίσματα ἀναλισκομένων τῶι Δήμῳ;] . ον ε καὶ τῶν αἰρεθ- 60
 ἐντων] δρ[αχ]μᾶς εἰς ἐφόδια δῶναι
 αδαι; Γ . [δ]ρα[χ]μ[α]ς
 δια;κομ[ίσαι;] τῶι Δήμῳ τ
 ῶι Ἀθηναίων;] αν πρὸς δὲ [ε;]ς θυσίαν η
 η . [μί;]σθωμα τοῦς τε Προέδρος 65
 ἀνα;]γράφαι [κ]αθ' ὅτ[ι] ἐξεργασθη[ι]
 ταο τῆς [ι]ερᾶς Ὀργ-
 ἀδος] οὐ αἰρ[ε]θέντες, τὸ δὲ ἀργύριον
 ο . ΩΛΙΟ . . . τοὺς ὄρους [δ]ο[ῦ]ναι; τὸ-
 ν] ἐκ τῶν κατὰ ψηφί[σμ]ατα [ἀν]αλισκομένων [τ- 70
 ῶι Δήμῳ;] ρ . . . ἀντὶ τῶν ἐκπεπτωκό[τ]-
 ῶν;] Ἀρκεφῶν—Λαμπρεύς—¹
 ις—Θριά[σ]ιος—
 ούσιος—
 ος—Ἴπποκράτης—ἐκ Κερ[α- 75
 μέων] ω . . . ε . . . ω . — Ἐμμενίδης . ε . .
 ς ης—Οἴθηεν—
 υ Π[ε]ριθοίδης—[Φ;]αἰ[δ]ρος
 εἰς Δελφούς . ἐ[ξ;] ἰδιωτῶν
 Λαμπτρέυς— 80
 ἐ ἐπα . . ρθ;οντω ι
 τὴν] Βουλὴν κυρίαν εἶνα-
 ι] α;—

¹ Οὕτως ἔχει ὁ λίθος ἴσως ἐξ ἀδελφείας τοῦ χαρακτοῦ ἀντὶ τοῦ Λαμπρεύς=Λαμπτρέυς. Σημειωτέον δὲ ὅτι αἱ κεραταὶ δηλοῦσιν ὅτι ἐκεῖ ὁ τύπος εἶναι ἄγραφος.

. Ι Δ Ε Δ Ε Μ Ε Ν Α Τ Ο Ε Τ Ε Ρ Ο
 Α Γ Ι Δ Ε Σ Ε Ρ Τ Α Λ Ι Ο Ι Ν Α Ι Ο Ν
 Ι : Φ Ι Α Λ Η Α Ρ Γ Υ Ρ Α Χ Ρ Υ Ξ Ο Μ Φ Α
 Τ Α Τ Ο Ε Μ Μ Ε Ν Ι Δ Ο Υ Υ Η Φ Ι Ξ Μ Α Γ Ρ

30

Μ Ο Ν : Δ Ι Ι Ι C : Α Ρ Γ Υ Ρ Ι Ο Υ Α Ξ Η Μ
 Η < Τ Α Φ Ρ Ο Υ Υ Ρ Ο Τ Ω Ν Ε Ρ Γ Α Τ Ω Ν Χ Ρ Υ

: Α Ρ Γ Υ Ρ Ι Ο Υ Α Ξ Η Μ Ο Υ Ξ Τ Α Ο Μ Ο Ν
 Ξ Μ Α Γ Ρ Ο Ξ Π Α Ρ Α Δ Ο Ο Ε Ν Τ Α Τ Α Α Φ Α Ι Ρ
 Ο Υ Τ Ο Υ Ι Ε Ρ Ο Φ Α Ν Τ Ο Υ Γ Ε Ν Ο Μ Ε Ν Ο Υ Κ
 Α Ν Ο Ο Ξ Χ Α Λ Κ Ο Υ Ξ Α Υ Λ Ο Ξ Ε Κ Τ Ο Υ Ξ Τ Υ
 Ξ Η Γ Ε Ρ Ι Τ Ο Υ Ξ Κ Η Γ Τ Ρ Ο Υ Χ Ρ Υ Ξ Η Α Γ Υ
 Ο Ν Ο Α Φ Ε Ι Ρ Ε Ο Η Α Γ Ο Τ Η Ξ Κ Ω Δ Υ Α Ξ Κ Α

35

Λ Ο Ν Α Γ Υ Ρ Ω Τ Ο Υ : Γ Η Η Ι Ι Ι Ι
 Η Ι Κ Ο Ρ Α Ι Ε Π Η Ξ Α Ν Α Γ Υ Ρ Ω Τ Ο Ν Ξ Τ Α Θ Μ
 Ϊ Κ Α Ν Ο Ω Ι Α Ρ Γ Υ Ρ Ο Υ Ν Α Γ Υ Ρ Ω Τ Ο Ν Ξ Τ Α
 Α Γ Υ Ρ Ω Τ Ο Ξ Ξ Τ Α Ο Μ Ο Ν Ϝ Δ Δ Δ Γ Ι Ι Ι Ι
 Γ Υ Ρ Ο Υ Α Γ Υ Ρ Ω Τ Α Ξ Τ Α Θ Μ Ο Ν : Η Η Ι Ι Ι Ι C
 Ν Τ Ο Υ Ξ Κ Η Γ Τ Ρ Ο Υ Ε Μ Β Ο Λ Ο Ξ Τ Ρ Ι Η Ρ Ο

40

Α Β Ο Ν Ε Ν Χ Ρ Υ Ξ Α Γ Ρ Ο Ι Χ Ο Ι Δ Α Ξ
 Ϝ Γ Γ Ε Ι Ο Υ Ξ Δ Υ Ο Ξ Τ Α Τ Η Ρ Α Ξ

45

† Ν Ε Π Ι Γ Υ Ο Ο Δ Η Λ Ο Υ Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Ξ Α Ν Ε Θ Η
 Α Λ Η Ν Α Ρ Γ Υ Ρ Α Ν Η Ν Η Β Ο Υ Λ Η Η Ε Γ Ι Κ Τ Η
 Θ Μ Ο Ν : Η Δ Γ Η Ι Ι : Ε Τ Ε Ρ Α Ν Φ Ι Α Λ Η Ν Α Ρ
 Υ Ξ Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Ξ Α Ν Ε Ο Η Κ Ε Ξ Τ Α Θ Μ : Η Δ Δ
 Α Ρ Α Ξ Ξ Τ Α Ο Μ Ο Ν Τ Ε Τ Τ Α Ρ Ω Ν Ο Υ Ξ Ω Ν
 Ξ Τ Α Ο Μ Ο Ν : Η Η Ι Ι Ι

50

. ΟΝΟΥΧΥΓΙΕΞΞΙΦΙΔΙΟΝΚΩΘΩΝΕΞ
 ΝΟΞΚΑΙΕΙΞΑΝΕΥΩΤΟΞΚΑΙΚΥΜΒΙΟΝ
 55 ΒΕΙΚΑΔΟΙΤΡΕΙΞΚΑΤΕΑΓΟΤΕΞΥΥΚ
 ΧΟΦΡΑΤΟΔΕΕΝΥΓΙΕΞΚΑΡΧΗΞΙΟΝΥ
 ΕΡΑΘΑΛΛΟΥΞΤΕΦΑΝΟΝΕΧΟΥΞΑΑΡΓ
 ΨΕΝΟΝΚΑΤΟΓΤΡΑΔΥΟΦΙΑΛΗΧΑΛΚΗ
 ΓΗΜΕΝΗΥΔΡΙΑΛΑΚΩΝΙΚΗΙΑΓΟΔΕΞ
 ΑΤΕΑΓΟΤΕΞΕΤΕΡΟΙ: ΔΔΙ: ΚΛΙΑΛΚ
 60 ΞΤΟΥΤΩΝΚΑΤΕΑΓΟΤΕΞΤΕΤΤΑΡΕΞΞ
 ΞΕΧΟΝΤΕΞΑΓΕΡΡΥΗΚΟΤΑΞΚΑΝΟΥΝ
 ΡΙΑΓΟΤΗΡΙΟΝΛΕΒΗΤΕΞΓΑΜΙΚΟΙΔ
 ΙΚΡΟΝΛΕΟΝΤΟΒΑΞΕΙΞΕΧΩΝΚΕΡΝΙ
 ΕΙΛΗΒΗΤΕΞΔΥΟΟΜΕΝΕΤΕΡΟΞΛΑΚΩ
 65 ΞΙΝΥΓΟΞΤΑΤΟΝΑΓΟΓΕΡΙΑΡΑΝΤΗΡΙ
 ΧΟΥΞΑΑΓΕΡΡΥΗΚΟΞΓΟΔΑΝΙΓΤΗΡΟΞ
 ΟΞΕΝΟΥΞΕ. ΩΝΑΓΕΡΡΥΗΚΟΞΜΕΛΙΜ
 ΟΛΤΕΡ. . . . ΤΡΥΓΗΜΕΝΟΞΚΤΕΙΞΑΡ
 ΜΓΟΞΔΕΞ. . ΛΙΘΩΝΥ
 ΩΞΜΟΧΛΟΙΔΥΟΕ
 ΪΟΙΤΕΤΤΑΡΕΞ
 ΟΕΤΕΡΟΞΞΦΗ
 ΪΙΞΚΟΞ

- Τάδε παρ[έδ]οσαν Ἐπιστάται Ἐλευσινόθεν, Ἀντισθένης Ἀντικράτο-
 υς [Ἰ]καρι[ε]ύς, Ἀμφιετίδης Θεοπόμπου Παιονίδης, Δημοκλείδης Φιλ-
 οκλέου[ς] Ἐτ[ε]αῖος, Θεόφιλος Καλλιμάχου Ἀχαρνεύς, Λαμπρίας Λαμ-
 πρ[ί]ου Συ[π]αλήττιος, Ἀλεξίμαχος Τεισαμενοῦ ἐκ Κοίλης, Διόξενος
 5 Πλ[ά]τω[ς]; γος Τρικρούσιος, οἷς ἐγραμμάτευεν Ἀγνόθεος
 Ἀ[λ]ω[π]εκήθεν, Ἐπιστάταις τοῖς ἐπὶ Νικήτου ἄρχοντος Καλλέα Καλ-
 λίππο(υ) Λαμπρῆι, Χαιριγένει Χαιρεφώντος Μυρρινουσίῳ, Πολυε-
 ύχη Ἀνταγόρου Περιθοῖδη, Πολυμήδῃ Διειτρέφους Φλυεῖ, Τεισ-
 ία Δεξιθέου Φλυεῖ, Πεισίῳ Ἀριστοκράτους Μαραθωνίῳ Εὐανιέ-
 10 τῳ Εὐθυνίου Ἀναφλυστίῳ, οἷς ἐγραμμάτευεν Θουκριτίδης Καλ-
 λίο(υ) Θορίκιος· Χρυσᾶ πλάστρα, χρυσᾶ ὄρμου μῆλα: ΔΠΠ: ἄκυλοι: ΔΠΓ·
 σταθμὸν τούτων ἀπάντων: ΠΔΔΔΓΓΓΓ: Ἀργυρίου νομίσματος ἀ-
 ρχαίου: ΔΔΔΓΓΓΓΓ: Στλεγγίδιον κατεαγὸς ἐπίτηκτον, ἕτερον
 ἐπίτηκτον κατεαγὸς, σταθμὸν τούτων: ΓΓΓΓΓΓ: Ὑποδερὶς χρυσῆ
 15 καὶ δακτύλιος, ἔ-ΞενοκλΕΑ ἀνέθηκεν, σταθμὸν τούτων: ΓΓΓΓΓΓ: Δα-
 κτύλιος ἀπείρων χρυσοῦς, σταθμὸν: ΓΓΓΓ: Ἀσπιδίσκη χρυσῆ καὶ δ-
 ακτύλιος χρυσοῦς, ἄπυρον χρυσίον ἀργυρίῳ δεδεμένον, δακτύλι-
 οὶ δύο κατεαγότες, μηνίσκοι τρεῖς χρυσοῖ, δακτύλιοι τρεῖς ἀπεί-
 ρονες, δακτύλιοι χρυσοῖ χρυσίου λευκοῦ ἀπείρονες δύο, ἕτερον
 20 κατε[αγ]ΟΣ χρυσίου λευκοῦ, ἕτερα ἄπυρα χρυσία δύο, ἐνώδια δύο χρ-
 υσοῦ συντεθλασμένα, χρυσία λεπτά, σταθμὸν τούτων ἀπάντων: ΔΠΠΠ:
 Ἀργ[υ]ρα[ῖ] σίγλοι καὶ ἀσκοὶ ἐξάγιστοι, σταθμὸν τούτων: ΓΓΓΓΓΓ: Σί-
 γλος; καὶ δ]ακτ[ύ]λιος ἀργυροῦς, σταθμὸν: ΓΓΓΓΓΓ: δακτύλιος ἀργυ-
 ροῦς, σταθμὸν ΓΓΓΓΓΓ: Ἀνερματου [ορθ;]οῦ ἀργυρου σταθμὸν: ΓΓΓΓ . .
 25 σταθμ]όν: ΔΠΠΠΠ I: Σφραγίδια δύο ἰάσπιδες χρ-
 υσίῳ δεδεμένα;] [ορε] . . . [ἔκα]στον χρυσίῳ δεδεμένον, ΓΓ-
 χρυσ[ί]ῳ δεδεμένα, τὸ ἕτερο-
 ν σφρ]αγίδες ἑπτὰ λίθιναι ὄν-
 υχε;] I: Φιάλη ἀργυρᾶ χρυσόμοφα-
 30 λος κα]τὰ τὸ Ἐμμενίδου ψήφισμα προ-
 σπαραδοθέντα;] σταθ]μὸν: ΔΠΠΠ: Ἀργυρίου ἀσήμ-
 ου] τῆς;] τάφρου ὑπὸ τῶν ἐργατῶν, χρυ-
 : Ἀργυρίου ἀσήμου σταθμὸν
 ψήφι;] σμα προσπαραδοθέντα τὰ ἀφαιρ-
 35 εθέντα;] ου τοῦ ἱεροφάντου γενομένου κ-
 ἄκ;]ανθος χαλκοῦς, αὐλὸς ἐκ τοῦ στυ-
 χρυ;]σῆ περι τοῦ σκήπτρου, χρυσῆ ἀπυ-
 ἕτερον, ὃ ἀφῆρεθη ἀπὸ τῆς κωδύας κα-
 σταθμ]όν ἀπυρώτου: ΓΓΓΓΓΓΓ
 40 [ῆ] κόραι ἐπήσαν, ἀπύρωτον σταθμ-
 ὸν ἀ]κάνθω ἀργυροῦν ἀπύρωτον, στα-
 θμὸν] ἀπύρωτος, σταθμὸν[:] ΠΔΔΔΠΠΠΠ
 ἀρ]γύρου ἀπύρωτα, σταθμὸν: ΓΓΓΓΓΓΓ
 ν τοῦ σκήπτρου, ἔμβολος τριήρο-
 45 υς] αβονεν χρυσᾶ προιχοιδας;

- φιλιπ]πίους δύο στατῆρας.
 ἤ]ν ἐπὶ Πυθοδῆλου ἄρχοντος ἀνέθη-
 κεν] φι]άλην ἀργυρᾶν, ἣν ἡ Βουλὴ ἡ ἐπὶ Κτη-
 σικλέους ἄρχοντος ἀνέθηκεν, στα]θμόν: ΗΔΓΓΗ: ἑτέραν φιάλην ἀρ-
 50 γυρᾶν, ἣν ἡ Βουλὴ ἐπὶ Κτησικλέου]ς ἄρχοντος ἀνέθηκε, σταθμ: ΗΔΔ
 αρας, σταθμόν τεττάρων οὔσων
 σταθμόν: ΗΗΗ
 ἕτερ]ον οὐχ' ὑγιές ξιφίδιον, κώθωνες
 νος καὶ εἰς ἄνευ ὠτὸς καὶ κυμβίον
 55 θει, κᾶδοι τρεῖς κατεαγότες, ψυκ-
 κτῆρες;] χοφρα τὸ δὲ ἐν ὑγιές, καρχήσιον ὑ-
 γιές ἡ ἐτ]έρα θαλλοῦ στέφανον ἔχουσα ἀργ-
 υροῦν δεδεμ]ένον· κάτοπτρα δύο· φιάλη χαλκῆ
 τετρυ]πημένη· ὑδρία λακωνικῆ ἰ· ἄποδες
 60 κ]ατεαγότες ἕτεροι: ΔΔΙ: καὶ; δακ;-
 ἔ]ξ· τούτων κατεαγότες τέτταρες· σ-
 πόδα:]ς ἔχοντες ἀπερρυηκότας· κανοῦν
 ρια; ποτήριον, λέβητες γαμικοὶ Δ
 σμ]ικρὸν λεοντοβάσεις ἔχων· κερνι-
 65 ει· λ(έ)βητες δύο, ὁ μὲν ἕτερος λακω-
 νικός, ὁ δὲ ἕτερος] σιν· ὑπόστατον ἀπὸ περιραντηρί-
 ου] ἔ]χουσα ἀπερρυηκός· ποδανιπτῆρος
 ἕτερ]ος ἐν οὐς ἔ]χων ἀπερρυηκός· μέδιμ-
 νοι] θάτερ[ος]; [τε]τρυπημένος· κτεῖς ἀρ-
 70 γυρᾶ:] ηπος δεσ[μᾶ:] λίθων ὑ-
 ως μοχλοὶ δύο ὁ ἕ-
 τερος; μοχλ:]οὶ τέτταρες
 ὁ ἕτερος· σφη-
 ισκος

Φέρονται ἐγκεχαραγμένα τάνωτέρω ὑπ' ἀρ. 40 ἐπὶ τριῶν τεμαχίων¹ στήλης πεντελικοῦ λίθου προσαρμοζόντων πρὸς ἀλληλα κατὰ τοὺς 21-28 καὶ 76-82 στίχους. Τὸ μέγιστον περισωθὲν ὕψος καὶ τῶν τριῶν ὁμοῦ τεμαχίων εἶναι 1,39 γ. μ. ἐξ ὧν μόνον τὰ 1,02 κατέχει ἡ ἐνεπίγραφος τοῦ λίθου ἐπιφάνεια, μένοντος πρὸς τὰ κάτω ἱκανοῦ χώρου ἀγράφου· τὸ πλάτος τοῦ λίθου σωζόμενον ὁλόκληρον κατὰ τὸ μεσαῖον, τὸ καὶ μέγιστον, τοῦ λίθου τεμάχιον (οὗ τὸ ἐλάχιστον ὕψος εἶναι 0,60) εἶναι 0,61, τὸ δὲ πᾶχος αὐτοῦ 0,12 περίπου καὶ ἡ ὑποκάτω ἐπιφά-

¹ Τέσσαρα εἶναι κυρίως τὰ τεμάχια, ἀλλὰ τὸ ἐν τούτων εἶναι μόνον *glossa* (μ. 0,10 πλ. 0,05, πᾶχ. 0,03) ἣτις ἐνσφηνοῦται μεταξύ τῶν δύο ἄλλων μεγαλειτέρων τεμαχίων τοῦ ἀνωτάτου καὶ τοῦ μεσαίου κατὰ τὸ ἄκρον τῶν στίχων 25-28.

ναῖά του ὡς συνήθως ἀκατέργαστος. Γραφὴν δὲ ἔχει ὁ λίθος, ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης, τὴν στοιχηδόν, ἀλλ' ὄχι καὶ πανταχοῦ ἀπταιστον (παράβ. στίχ. 52, 56, 57, 61), μεταξύ δὲ τοῦ 70^{ου} καὶ 71^{ου} στίχου ἡ ἀπόστασις εἶναι διπλασία (0,02 περίπου) τῆς συνήθους ἀποστάσεως τῶν στίχων καὶ τὸ μέγεθος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,006 περίπου. Δυστυχῶς ὄχι μόνον ἱκανὸν μέρος τῆς στήλης ἀνωθεν ἐξέλιπε παντάπασι (οὐδ' ἐλπίδες ὑπάρχουσι περὶ εὐρέσεως καὶ ἄλλων αὐτῆς τεμαχίων) ἀλλὰ καὶ τὸ περισωθὲν αὐτῆς τοσοῦτον εἶναι πολλαχοῦ ἀποτετριμμένον τὴν ἐπιδερμίδα, ὥστε ἐγὼ τοῦλάχιστον ἀπελπίσθην πλέον νᾶναγνώσω πλείονα τῶν ὄσων σήμερον ἀναγκοῖν τοῖς ἀναγνώσταις τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος· ἂν καὶ ὁ λίθος εὐρέθη ὅπου

καὶ ὁ ὑπ' ἀριθ. 29 δημοσιευθείς¹, ὑποθέτω ὅμως ὅτι πρὶν ἢ ἐκεῖ ῥιφθῆ εἶχε χρησιμοποιηθῆ που ὡς οὐδὸς καὶ ἐντεῦθεν συνέβη νὰ μὴ διακρίνωνται πολλαχοῦ οὐδ' αἰ σκιαὶ καὶ τῶν ποτε ἐγκεχαραγμένων ἐπ' αὐτοῦ γραμμάτων. Ἄλλ' ὁποθενδὴποτε καὶ ἂν προῆλθε ἡ τοσαύτη αὐτοῦ βλάβη, τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀληθῶς λυπηρόν, διότι καὶ ἐξ ὧν ἐγὼ ἀνέγνωσα ἐννοεῖ πᾶς τις ὅτι ὁ λίθος περιεῖχε ψήφισμα διατακτικὸν τοῦ Δ^{ου} π. χ. αἰῶνος² περὶ πολλῶν τινῶν πραγμάτων εἰς τὸν Νεὸν καὶ τὰ εἰς τὸν Νεὸν ἀνήκοντα ἀφορώντων καὶ ἔφερε πρὸς τούτοις ἀναγεγραμμένα καὶ τὰ ὀνόματα τῶν μελλόντων ν' ἀπέλθωσιν εἰς Δελφούς ἵνα ἐρωτήσωσι τὸν Θεὸν εἰ ἄμεινον καὶ λῶν ἔσται τῷ Δήμῳ τῷ Ἀθηναίων ποιοῦντι τὰ καὶ τά, ἧτοι ἐκεῖνα, περὶ ὧν καὶ τὸ ψήφισμα ἔκαμε λόγον. Τόσα δὲ μόνον ἔκρινα ἀναγκαῖον νὰ σημειώσω ἐγὼ ἐνταῦθα περὶ τοῦ λίθου μηδένα περὶ τῶν συμπληρώσεών μου λόγον ποιούμενος, ἀφοῦ αὗται οὔτε πολλαί, οὔτε πολὺ συντελεστικαὶ εἰς τὴν τοῦ ὅλου κατανόησιν εἶναι. Ὅπου δὲ περὶ τῆς ἀναγνώσεως ἀμφέβαλον, ἔγραψα ἐν τῇ μεταγραφῇ κυρτὰ γράμματα.

Τὰ δ' ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 41 φέρει στήλη πεντελικοῦ λίθου ἐκ δύο τεμαχίων ἀποτελουμένη προσαρμοζόντων κατὰ τοὺς στίχους 24-27. Τὸ μέγιστον σωζόμενον ὕψος ἀμροτέρων τῶν τεμαχίων εἶναι νῦν 0,61 γ. μ., ὧν μόνον 0,04 καταλαμβάνει τὸ ὅλως ἀπλοῦν γεῖσον τῆς στήλης, τὰ δὲ λοιπὰ ἢ ἐνεπίγραφος αὐτῆς ἐπιφάνεια. Τὸ πλάτος τῆς στήλης περισωθὲν κατὰ τὸ ἕτερον τῶν τεμαχίων τῆς ὁλόκληρον εἶναι 0,395 περίπου, τοσοῦτον δὲ ἦτο καὶ κατ' αὐτὸ τὸ γεῖσόν τῆς, ἀλλ' ἴσως πρὸς τὰ κάτω ὁ λίθος, ὡς τοῦτο εἶθιστο ἐν τοῖς τοιούτοις, ἐγένετο ὀλίγον πλατύτερος καὶ ἐντεῦθεν συμβαίνει ὥστε, ἐνῶ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τοῦ πρώτου στίχου μόλις περισσεύει ἄγραφος τόπος 0,005 περίπου, τὸ περιθώριον τοῦτο εἶναι κατὰ τι μεγαλείτερον ἤδη εἰς τὸν 22^{ον} στίχον, κατὰ δὲ τὸν 74^{ον} (τὸν νῦν τελευταῖον) ὁ πρὸς τὰ δεξιὰ ἄγραφος

¹ Παράβ. Ἀρχ. Ἐφημ. 1886 σελ. 207, καὶ τὴν ἐκεῖ παρακομπήν.

² Ὅχι μόνον τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων καὶ τινες ἐν αὐτῷ φράσεις, ἀλλὰ καὶ ὁ μνημονεύμενος ἐν αὐτῷ ἄρχων Ἀριστόδημος (Ὀλυμπ. 107, 1) μαρτυροῦσι τοῦτο.

τόπος εἶναι 0,015¹. Γραφὴν ἔχει ὁ λίθος τὴν στοιχηθὸν καλουμένην, ἀλλ' ὄχι πανταχοῦ αὐστηρῶς τηρουμένην, ὡς δύναται εὐκόλως νὰ ἴδῃ ὁ ἀναγνώστης ἐν τῇ μεγαλογραμμάτῳ αὐτοῦ ἐκτυπώσει· ὁ χαρακτὴς ἀποφεύγει πρὸ πάντων νὰ χωρήσῃ εἰς δύο τοὺς ἀριθμούς καὶ ἐντεῦθεν ἐν πολλοῖς στίχοις ἢ μένει κατὰ τὸ τέλος ἰκανὸς τόπος ἄγραφος (στίχ. 24, 34) ἵνα ὁλόκληρος ὁ ἀριθμὸς γραφῆ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐπομένου στίχου ἢ τούναντίον συσφίγονται τὰ τῶν ἀριθμῶν γράμματα εἰς στενότερον τοῦ συνήθους χώρον (στίχ. 43)· ἀλλὰ καὶ γράμματα ἔξω τοῦ ὀρισμένου τόπου ἔγραψε (στίχ. 54, 66, 22) καὶ εἰς ἀμαρτήματά τινα, ὡς φαίνεται, ὑπέπεσεν, ὧν ἀναντίρρητον εἶναι τὸ ἐν στίχῳ 65^ο (ΛΗΒΗΤΕΞ=ΛΕΒΗΤΕΞ), καὶ ἐν γένει ἢ χάραξις πάνυ ἐπιμελής δὲν εἶναι καὶ ἐντεῦθεν αἱ γράμματα τῶν στίχων, ἐπιεικῶς πρᾶλληλοι κατὰ τὴν κἀθετον αὐτῶν φοράν, δὲν εἶναι τοιαῦται καὶ κατὰ τὴν ὀριζοντίαν των καὶ τὰ συγγενῆ γράμματα (Ο-Θ, Α-Δ-Λ καὶ τὰ παραπλήσια) πολλαχοῦ δὲν διακρίνονται σαφῶς ἀπ' ἀλλήλων.

Ὁ λίθος, ὡς ἐννοοῦσιν εὐκόλως οἱ ἀναγνώσται τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, ἐνέχει τὴν ἀναγραφὴν τῶν πραγμάτων τοῦ Νεοῦ, ἅτινα οἱ Ἐπιστάται ὧν ἡ ἀρχὴ ἔληγε, παρέδιδον εἰς τοὺς διαδόχους των τοὺς ἀναλαμβάνοντας τὴν ἀρχὴν ἐπὶ Νικήτου ἄρχοντος, ἧτοι κατὰ τὸ 332/1 ἔτος π. Χ., εἰς αὐτοὺς δηλ. ἐκείνους τοὺς ἐπιστάτας, ὧν ἡ λογοδοσία ἐπὶ ἄρχοντος Κηρισοφῶντος (329/8 π. Χ.) περιεσώθη ἡμῖν ἐν μέρει καὶ ἐδημοσιεύθη ἤδη ἐν τῇ Ἀρχ. Ἐφημερίδι (1883 σελ. 109 καὶ ἐξῆς). Καὶ τῷ ὄντι ἐξ ἐκείνου τοῦ λίθου, ὡς ὀρθῶς παρετήρησεν ἡδὴ ὁ ἐκδότης αὐτοῦ (Ἐφημ. Ἀρχ. σελ. 257), μανθάνομεν ὅτι ἡ ἀρχὴ τῶν ταμιῶν τοῖν Θεοῖν καὶ τῶν ἐπιστατῶν τοῦ Νεοῦ ἦν τετραετής καὶ ὄχι ἐνιαυσία, ὁ δὲ ἡμέτερος λίθος δὲν ἀναιρεῖ, ἀλλὰ τούναντίον προσεπικυροῖ, νομίζω, ταύτην μας τὴν γνώσιν, ἀναφέρων μὲν τὸν ἄρχοντα, κατὰ τὸ ἔτος τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου ἀνελάμβανον τὴν ἐπι-

¹ Τὸ πᾶχος αὐτοῦ κατὰ τὰς στενάς του πλευράς τὰς καὶ ὁμαλισμέναις ἐπίσης, ὡς καὶ ἡ ἐνεπίγραφος ἐπιφάνεια, εἶναι 0,06 κατὰ δὲ τὸ γεῖσόν του 0,07· τὸ ἀληθὲς ὅμως πᾶχος τοῦ λίθου ἦν 0,10, καὶ ἡ ὀπισθεν αὐτοῦ ἐπιφάνεια ἀκατέργαστος. Τὸ δὲ σχῆμα καὶ τὸ μέγεθος τῶν γραμμάτων δὲν διαφέρουσι πολὺ τῶν τοῦ λίθου τοῦ περιλαμβανόντος τὸν λόγον τῶν ἐπιστατῶν καὶ ταμιῶν τοῖν Θεοῖν (Ἀρχ. Ἐφημ. 1883 Πίναξ 9-10).

στασίαν ὁ Καλλίας Καλλιπίπου καὶ οἱ συνάρχοντες αὐτοῦ, οὐχὶ ὅμως καὶ τὸν ἄρχοντα καθ' ὃν ἀπεκδύοντο ταύτην οἱ προκάτοχοί των¹. Ἀλλὰ νῦν τὸ πρῶτον ἐκ τοῦ ἡμετέρου λίθου γίνεται γνωστὸν ὅτι ἐπεὶ ἦσαν οἱ ἐπιστάται τοῦ ἐν Ἐλευσίνι Ναοῦ² κατ' ἐκείνους τοῦλάχιστον τοὺς χρόνους καὶ μεταξὺ αὐτῶν οὐδὲ εἰς Ἐλευσίnius, ὅπερ εἰ μὴ τι ἄλλο ἀποδεικνύει τόδε τοῦλάχιστον ὅτι ἠδύναντο ἐνίστε νὰ ὦσιν οὗτοι πάντες ἐξ ἄλλων δῆμων οὐδέποτε δὲ ἴσως καὶ πάντες Ἐλευσίνιοι ὡς ἠδύνατό τις νὰ υποθέσῃ εἰς τὴν φράσιν Ἐλευσινόθεν ἀποβλέπων³. Εἶναι λοιπὸν καὶ διὰ τοῦτο καὶ μόνον ἀκόμη ὁ νῦν ἐκδιδόμενος λίθος οὐκ εὐκαταφρόνητον εὐρημα. Περὶ τῶν καθ' ἕκαστον αὐτοῦ ἔγω νὰ παρατηρήσω τὰ ἐξῆς· Στίχ. 5. Εἰκάζω ὅτι μὴ δυνηθεὶς νὰ ἀναγνώσῃ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς τοῦ γραμματέως Ἀγνοθέου ἐν τῷ χειρογράφῳ ὁ χαράκτης, ἀφῆκε τὸν τόπον κενὸν ἵνα ἐγγράψῃ αὐτὸ ἴσως βραδύτερον, ὅπερ ὅμως δὲν ἔπραξεν, ἄδηλον διατί. Στίχ. 6-7. Καλλιπίπιο, υποθέτω ὅτι κατὰ λάθος ἐγγράφη οὕτως ἀντὶ Καλλιπίπο. ἀλλ' ἴσως καὶ οὐδ' ὑπάρχει ἐκεῖ γράμμα, τοῦ λίθου φέροντος μικρὰν βλάβην, καὶ ὁ ὀφθαλμὸς μου μὲ ἠπάτησε· παράδοξος δὲ εἶναι καὶ ἡ γραφή τῆς γενικῆς εἰς ο ἐνταῦθα καὶ ἐν στίχ. 11^ο, ἐνῶ πανταχοῦ ἀλλαγῆς γεγραμμένον φέρεται ου. Στίχ. 7. Πολυμήδη. Τὸ ὄνομα φέρεται ἐν τῷ λεξικῷ τοῦ Pape τριτόκλιτον. Στίχ. 13. Ἄ ΞενοκλΕΑ· βεβαίως ἐκ παραδρομῆς τοῦ χαράκτου· ἡ ἀνάγνωσις εἶναι βεβαία. Στίχ. 19. Ἐτερον· τί πρᾶγμα; ἀρά γε δακτυλίδιον; Στίχ. 22. Τί πρᾶγμα ἦσαν οἱ ἐξίγιστοι οὗτοι σίγλοι καὶ ἀσκοὶ μοι εἶναι ἄδηλον. Στίχ. 24. Ἀερεματοῦ· ἡ ἀνάγνωσις βεβαία, ἀλλὰ τὸ νόημα ἐμοὶ τοῦλάχιστον, ἄδηλον. Στίχ. 32. Τύφρου ὑπὸ τῶν ἐργατῶν· νὰ μαντεύσω τὸ νόημα ἀδυνατῶ· ἐπίσης καὶ κατωτέρω (στίχ. 33-38) δὲν κατώρθωσα νὰ συλλάβω τὸν νοῦν τῶν ἀναγνωσθέντων. Στίχ. 45. Καὶ ἐδῶ ἡ ἀνάγνωσις εἶναι βεβαία, ἀλλ'

¹ Ἐν ταῖς ἀναγραφαῖς τῶν τῆς Βραυρωνίας Ἀρτέμιδος πραγμάτων λέγεται πάντοτε οἱ ἐπὶ τοῦ δαίνοιο ἄρχοντος ἐπιστάται παρέδωσαν τοῖς ἐπὶ τοῦ δαίνοιο ἄρχοντος ἐπιστάταις τὰ καὶ τὰ καὶ ἐκεῖ σαφῶς δηλοῦται ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν ἀρχόντων πολλαχῶς ὅτι ὄντως ἡ ἀρχὴ αὐτῶν ἦτο ἐνιαυσία) (C. I. A. II, 2 ἀριθ. 751 καὶ ἐξῆς. Ἴδε κατωτέρω καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 43 ἐπιγραφὴν.

² Παράβ. Ἀρχ. Ἐφημ. 1886, σελ. 207.

³ Παράβ. Bull. de Corr. Hell. 1883, σελ. 388, σημ. 2 καὶ σελ. 391. C. I. At. II, 2, σελ. 522.

ἴσως τὸ τέταρτον γράμμα ἐχαράχθη Ν ἀντὶ τοῦ Μ = [παρελ]άβο(μ)εν ἢ ἀπλῶς [ἐλ]άβο(μ)εν· ἀλλὰ τις ὁ νοῦς τῶν μετὰ ταῦτα γραμμάτων τοῦ στίχου; Νὰ ἡμάρτησεν ἀρά γε καὶ ἐν τούτοις ὁ χαράκτης; Ἄδηλον δὲ καὶ διατί ἀφῆκε ἐν τῷ μεταξὺ κενὸν τόπον δύο γραμμάτων, ἐνῶ, ὡς υποθέτω, κατωτέρω (στίχ. 47) ἤρχιζε ἕτερον τμήμα τῆς ἀναγραφῆς, τοῦλάχιστον δὲν ἐννοῶ ἄλλως διατί μετὰ τὸ στατήρας τοῦ στίχου 46^ο ἀφῆκε ἐπίσης κενὸν τόπον 5 γραμμάτων, ἐνῶ δὲν προὔκειτο, ὡς φαίνεται, περὶ ἀριθμοῦ. Στίχ. 47. Ὁ ἄρχων Πυθόδηλος καὶ τὸ ἔτος τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ (Ὀλυμ. 111^{ης} 1^{ον}) εἶναι γνωστά· ἀλλὰ τις ὁ ἀναθεὶς τὸ οἰονδήποτε ἀνάθημα; διότι ἂν προὔκειτο περὶ ἀναθήματος τῆς Βουλῆς ἢ φράσις ἔπρεπε νὰ ἦ ὅπως ἢ κατωτέρω πεποιημένη. Στίχ. 48-50. Ἐπονται δύο ἀργυραὶ φιάλαι, διάφορον ἔχουσαι βάρους, ἃς ἡ Βουλὴ ἢ ἐπὶ Κτησικλέους ἄρχοντος (Ὀλυμ. 112^{ης} 1^{ον} = 334/3 π. γ.) ἀνέθηκε. Στίχ. 52-53. Ὅχι μόνον κατὰ τὸ τέλος τοῦ 52^{ου} στίχου ὑπάρχει τόπος ἄγραφος δεκατριῶν γραμμάτων ἀλλὰ καὶ ὁ μεταξὺ τούτων (52-53) γῶρος εἶναι διπλάσιος σχεδὸν τὸ πλάτος τῆς συνήθους ἀποστάσεως τῶν στίχων. Καὶ ἐνταῦθα λοιπὸν πολὺ μᾶλλον, ὡς εἰκάζω, ἤρχιζε νέον τμήμα τῆς ἀναγραφῆς. Στίχ. 59. Λακωνικὴ I· ἀποδες· συνήθως προκειμένου περὶ ἐνὸς καὶ μόνου ἀντικειμένου ὁ ἀριθμὸς δὲν τίθεται, ἐνταῦθα δὲ πρὸ τῆς γραμμῆς I καὶ μετ' αὐτὴν στιγμᾶς δὲν διέκριναι καὶ τὸ Α δὲ τῆς ἐπομένης λέξεως σαφῶς δὲν ἀναγινώσκειται· καὶ ὅμως ἄλλη ἀνάγνωσις φαίνεται μοι ἀδύνατος. Στίχ. 64. Σμ]ικρὸν· . . . ἔχων· ἀρά γε κατὰ λάθος; καὶ κατωτέρω Κερνι ἀντὶ τοῦ Χερνιβεῖτον]; Στίχ. 70. Τὸ πρῶτόν του γράμμα φαίνεται ὡς Η, τὸ ὄγδοον ὅμως ὁμοιάζει μᾶλλον πρὸς τὸ τῆς δραχμῆς σημεῖον I παρ' ὃ εἶχε τεθῆ τὸ τοῦ ὀβολοῦ I· τὸ 9^{ον} φαίνεται ὡς Λ.

Ἐν ταῖς ἐφεξῆς μεταγράφομεν μικροῖς γράμμασι καὶ κατὰ τὴν μετ' Εὐκλείδην γραφὴν τὰ τῶν λίθων, ὧν ἔχει ὁ ἀναγνώστης πρὸ ὀφθαλμῶν λιθογραφικὰ πανομοιότυπα ποιηθέντα ἐξ ἐκτύπων χαρτίνων. Τῶν λίθων τούτων οἱ πλεῖστοι εἶναι, ὡς ἐκράτησε νὰ λέγωνται, ὀπισθόγραφοι, ἔχουσι δηλ. ἀμφοτέρας τὰς πλατείας ἐπιφανείας τῶν ἐνεπιγρά-

42.

ΚΛ
 ΕΠΕΤΕΙΑ
 ΟΒΑΤΑΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙ
 ΔΔΔΔΔ ΔΔΔΔΠΤΕΚ
 ΟΝΙΑΙΟΣ
 ΝΕΡΛΑΣΜΕΝΟΝ.Ι ΛΕΜΜΑΤΕΚΥΜΙ
 ΕΡΟΝΕΡΛΑΣΜΕΝΟ ΑΝ ΛΟΜΑΤΟΣΚΕΦ
 ΣΜΕΝΟΝ.Ι ΗΛΕΒΑΝΟΤΟΣΜΥ
 ΤΟΠΟΣΙ ΤΟΛΙΘΟΣΑΝΑΣ
 ΗΚΤΟΝΙΕΡΟ
 ΑΜΦΟ ΕΣΗΥΔΑΤΟ
 ΡΟΝΑΝΑΚ

ΤΕΠΠΟ
 ΣΦΟΝΔΥΛΟ
 ΤΕΤΡΑΠΟΔΑ
 ΗΜΙΠΛΙΝΟ
 ΣΚΕΝΑΙΔΔΔ
 ΣΤΟΒΟΛΕ
 ΔΙΕΗΛΙΑΙΝΕ
 ΣΑΦΟΡΗ
 ΠΙΠΤΕΛΕΒΟ
 ΗΟ

ΦΙΑΡΕΑ
 ΗΥΠΟΔΕΡ
 ΠΡΟΣΤΟΙΤΕ
 ΧΡΥΣΟΙΚΕΡΧ
 ΔΑΚΤΥΛΙΟΧΡΧ
 ΚΙΒΟΤΙΟΝΕΛΕΦ
 ΨΥΕΝΤΟΙΕΛΕΥΣΙ
 ΡΡΥΜΟΙΕΣΙΔΕ
 ΡΥΜΟΙ
 ΜΟ
 ΡΟΝΙΚ

43.

ΣΙΟ
 ΤΡΟΝ
 ΤΕΡΙΟΝ
 ΕΛΙΣΙ
 ΑΡΑΝΙΥΧ
 ΑΙΠΙΙΚΙΒΟ
 ΜΕΛΛΟΝΜΥ
 ΗΙΙΙ
 ΙΜΥΣΤΕΡΙΟΝ
 ΟΣΙΝΕΚΚΥΟΝΟ
 ΕΦΑΛΑΙΟΝ:ΤΤΤΡΗΗ
 ΛΑΙΟΝΕΣΤΕΝΑΚΑ
 ΡΙΝΑΙ
 ΕΥΑΣΑΙ

ΣΧΙΣΤΟ
 ΗΜΙΤΟΜΑΔΔΔ
 ΤΕΤΡΑΤΟΜΑΡΙΑΙΛ
 ΗΥΠΟΤΕΙΣΚΕΝΕΙΗΑΜΑ
 ΤΕΤΡΑΛΟΝΑΘΟΥΡΙΑΚΑΔΔΔΙ
 ΚΕΡΑΜΟΚΑΙΝΟΣΕΥΛΕΗΗΗ
 ΑΠΟΤΟΝΕΟΚΑΘΕΙΡΕΜΕΝΑ
 ΚΕΡΑΜΟΣΕΥΛΕΧΡΗΗΗ
 ΣΦΟΝΔΥΛΟΙΠΙΔΑΙΔΠΙ
 ΧΣΥΛΑΕΠΙΣΤΥΛΙΑΔΔΔΙ
 ΕΛΔΥΟΙΝΚΕΚΟΛΛΕΜΕΝΟΝ
 ΣΦΕΚΙΣΚΟΙΑΠΟΤΕΣΣΤΟΑΣ
 ΚΑΘΕΙΡΕΜΕΝΟΙΔΠΙΙ
 ΟΥΡΟΝΙΕΥΛΕΗΗΗΚΡΙΑΟΤ
 ΚΛΙΜΑΚΕΜΕΛΑΛΟΙΣΜΙΚΡΑΙ
 ΤΡΟΧΙΛΕΙΑΜΕΛΑΛΟΙΣΚΡΟΙ
 ΗΑΜΑΧΣΑΙΙΚΑΝΟΝΕΙΝΟΙ
 ΥΠΕΡΤΕΡΙΑΤΕΤΡΑΚΥΚΛΟΙ
 ΥΠΕΡΤΕΡΙΑΜΟΝΟΚΥΚΛΟΙ
 ΤΕΤΡΑΚΥΚΛΟΙΙΙΙΙΙΙΙ
 ΙΝΑΔΙΙ
 ΙΚΕΝ:Ι
 ΧΡΥΣΙΟΣΤΑΘ
 ΕΠΙΤΟΥΤ
 ΑΡΛΥΡΙ

ΙΝ ΔΙΙ
 ΛΟΚΑΙΝΟ:ΙΙ
 ΧΟΣΤΕΤΡΑΙ

ΔΕΡΟΜΕΝΟΣ
 ΡΟΣ:ΙΙ
 ΔΙ
 ΚΑΙΝΕΠΕΟΝ.ΔΔ
 ΣΕΡΑΚΑΙΝΕΠΕΧΕΟΝΡΑ
 ΑΡΤΕΜΑΤΑΡΡΥΜΟΥΣΔΔΔΔΙ
 ΒΥΡΣΑΙΣΙΚΕΛΙΚΑΔΠΙΙ
 ΙΧΣΟΤΚΑΙΣΤΑΤΕΡΕΣΠΙΙ
 ΔΕΣΜΑΣΙΔΕΡΑΠΙΙ
 ΣΕΙΔΕΡΑΙΠΙΙ
 ΑΜΕ:Α
 ΔΔΙ
 ΠΙΙ
 ΣΟΝ
 Ν
 ΜΟΝ
 ΑΥΤΕΣ
 ΑΜΟΝ
 ΑΜΟΝ
 ΑΡΕΙΚΟΙ
 ΚΤΟΣΤΑΘΜΟΝ
 Ι
 ΡΣΑ

ΚΑΙΧ
 ΧΑΛΙΚΙ
 ΚΟΦΙΝ
 ΕΛΕΥΣΙΝ
 ΦΙΑ
 ΤΤΧΧ
 ΗΗΗΗ
 ΗΤ

ΜΕΝΟΙ
 ΤΙ
 ΝΙ

ΕΛΕΥΣΙ
 ΧΥΝΑΡΧΟΝΤΟΝ
 ΚΑΡΑΡΧΕΣΤΟΙΡ
 ΕΣΗΕΙΓΡΕΡΙΣΡ
 ΙΣΤΙΟΞΑΡΧΟΝΤΟΣΕΡ
 ΟΘΕΝΗΟΙΣΙΦΙΙΟΣΤΡΑΤΟ
 ΑΡΑΜΜΑΤΕΥΕΠΑΡΕΔΣΑΝΤΟ
 ΟΙΟΝΕΛΕΥΣΙΝΙΘΕΟΧΣΕΝΟΚΕΦΑΛΕΥ
 ΧΣΥΝΑΡΧΟΝΤΟΝ ΟΝΑΡΤΟΣΙΤΟ
 ΚΑΡΑΡΧΕΣΤΟΙΝΟ ΝΓΗΕΡΙΤΕΣΒΟΛΕ
 ΙΧΑΡΙΝΟ ΠΡΟΤΟΣΕΛΡΑΜΜΑΤΕΥΕΕΠΑΣΤ
 ΦΙ ΑΡΧΟΝΤΟΣΕΡΙΣΤΑΤΑΙΕΛΕΥΣΙΝΟΘΕ
 ΝΗΟΙΣΙΦΙΙΟΣΤΡΑΤΟΣΚΥΔΑΘΕΝΑΙΕΥΣΕΛΡ
 ΜΜΑΤΕΥΕΠΑΡΕΔΕΧΣΑΝΤΟΠΑΡΑΗΙΕΡΟΠΟΙ
 ΝΕΥΕΥΣΙΝΙΔΕΜΟΚΡΙΤΟΑΛΟΠΕΚΕΙΘΣΚΑΙ
 ΧΣΥΝΑΡΧΟΝΤΟΝΑΡΛΥΡΙΟΝΑΡΤΟΣΙΤΟΤΕΣ
 ΑΧΕΣΤΟΙΝΟΦΟΙΝΔΔΔΗΕΡΙΤΕΣΒΟΛΕΣΗ
 ΣΕΛΡΑΜΜΑΤΕΥΕΕΠΑΡ
 ΕΛΕΥΣΙΝΟΘΕ

ΕΙ
 ΚΟΝΕΚΙ
 ΔΕΦΙΩΠΑΡΑΡ
 ΚΑΙΧΣΥΝΑΡΧ
 ΗΩΠΑΡΑΝΙΚΟΜΑ
 ΔΔΩΠΑΡΑΑΡ

ΦΕΙΟ
 ΤΕΛΟΝ:Ι
 ΕΣΚΥΤΟΜΕΝΟ
 ΕΦΕΤΕΡΙΑΙ:ΠΙΙ
 ΗΟΥΡΟΝΙΕΥΛΟΣΚΑΙΝΟΝ
 ΟΙΔΔΠΣΤΑΘΜΟΝ:Τ
 ΕΡΟΙΔΙΙΙΣΤΑΘΜΟΝ:ΡΔΣΣ

42.

ΚΟΙ ΑΠΟ
 ΘΕΙΡΕΜΕΝΟΙ
 ΟΥΡΟΝΙΕΥΛΕΗΗ
 ΚΛΙΜΑΚΕΜΕΛΑΛΟ
 ΣΜΙΚΡΑΙ

φους, ὧν ἡ μὲν ἐσημειώθη διὰ τοῦ α ἡ δὲ ἑτέρα
διὰ τοῦ β. Δὲν εὐρέθησαν δὲ οὐδὲ τὰ εἰς ἓνα καὶ τὸν
αὐτὸν λίθον ἀνήκοντα τεμάχια εἰς τὸ αὐτὸ μέρος,

ἀλλ' ἄλλα ἀλλαγῶ καὶ πολλάκις εἰς ὄχι μικρὰν
ἀπ' ἀλλήλων ἀπόστασιν.

	42	1 — 6	α	κλ ¹
				ἐπέτεια [ἐπεγένετο] . . .
				ΧΧΧΧΗ[Η] . . .
				ΔΔΔΔΠΙ· ἐκ . . .
5				Π τε . . .
				λήμματ[α . σ]υμι . . .
				ἀν[α]λώματος κεφ[άλαιον]
				†††. Λιθωνωτὸς μ[υ;] . . .
				τοὺς λίθους ανασ . . .
10				†[†] ἐκ τοῦ ἱεροῦ . . .
				. . . ἀμφο[ρ]εῖς ὕδατο[ς] . . .
				. . . ἰε;]ρόν ἀνακ[αθᾶραι;]
				. . . περι
				. . . τὰς θύρα[ς]
15	[ι]			ἐν τῇ ἑορτῇ α
	σχιστῶ[: ;]			τὰς σπείρας κατακ
	ἡμίτομα [:] ΔΔΔ.			πλίνθοι: ΗΗΗΗ: ἐ[ν ο]ἰκοδ[ομῇ];
	τετράτομα: Π : Αἰγ[ίδος ξύλα; . . .]	ΔΠ†		ἢ τὴν ἄκατο[ν;] καθειλκον
	ὑπὸ τῇ σκηνῇ ἀμάξι[α;]	ΔΙ		σανίδια, ἐν ο[ι]ς ² τοὺς μύστας κ .
20	τετράγωνα θουριακά: ΔΔΔΙ·	†††		Εὐμολιπ[ι]δα[ς]
	κεράμου καινοῦ ζεύγη: ΗΗΗΗ·			ἐφ' ἱερ[ᾶ] συκῆ ³ κέραμον
	ἀπὸ τοῦ νεῶ καθηρεμένα	††		σκ[ευά]σαντι
	κεράμου ζεύγη ΧΠΗΗΗΠ·			σ ν 'Ελ[ε]υσῖνι εἰργασ[μένον;]
	σφόνδυλ[οι:] Π : σπ[εῖρ;]αι: ΔΠ· ΠΔ††			κα . [γρᾶ]μ[μα]τα ἐγκολά[ψαι]
25	ξύλα ἐπιστύλια: ΔΔΙ·			καὶ . . . αντι
	ἐκ δυοῖν κεκολλημένον: Ι·			σανί ο . . .
	σφηκίσκοι ἀπὸ τῆς Στοᾶς ⁴	Π		καὶ γρ . . .
	καθηρεμένοι: ΔΠ ·	†		ὄτε τ . . .
	θυρῶν ζεύγη: : ἰκριωτ[ῆρα]ς: ⁵ Δ·			Κεφάλαιο[ν] . . .
30	κλίμακε μεγάλω: : σμικ[ρ]ᾶ: Ι·			ΗΗΠΔΔ . . .
	τροχιλεῖα μεγάλω: Ι[Ι: σμι]κρῶ: ·			ταμίαι . . .
	ἄμαξαι: : κανόνε [κ]οινῶ: ·			'Ἐπὶ Εὐκ[λέους ἄρχοντος;] ⁶ . . .
	ὑπερτερία τετρακύκλου: Ι·			Δωροθεο
	[ὑ]περτερία μονοκύκλου: Ι·			κατὰ ψή[φισμα τοῦ Δήμου] . . .
35	. . . ι τετρακύκλου: : ὕσπληξ: Ι·			ὑποθεμ . . .
	. . . ινα . ΔΠ·			ὀπισθοδ[όμω;] . . .
	. . . ;]λκὴν: Ι·			ἐκ τῆς τε . . .
				ἵνα σημ[ανθῶσιν;] . . .
40				χρυσίου σταθ[μὸς;] . . .
				ἐπὶ τούτ[ω;] . . .
		ΤΤΧΧ		ἀργυρί[ου] . . .

¹ Ὁ ἀναγνώστης ἐννοεῖ ὅτι ἡ ἄνω στιγμὴ καὶ ἡ ὑποστιγμὴ, εἶναι στίξεις ἑδικῆ μου. ² Ἄνευ τοῦ δασέος (Η) πνεύματος. ³ Παράβ. Παυσαν. 1, 37, 2 καὶ 1, 38, 5. ⁴ Ἄλλοτε προτίθεμαι νὰ εἶπω ὅποια τις ἠδύνατο νὰ ᾔῃαι ἡ Στοὰ αὕτη κατὰ τὴν γνώμην μου, ἀφοῦ βεβαίως δὲν πρόκειται περὶ τῆς Φιλωνεῖου Στοᾶς. ⁵ Ἄν ἡ συμπλήρωσίς μου δὲν εἶναι ὅπως ἀπ' ἄλλου ἔχομεν οὕτω καὶ τὴν χρονολογίαν τοῦ λίθου (Ὀλ. 88, 2 = 427 π. Χ.), τὸ δὲ σῆμα τῶν γραμμάτων δὲν ἀντιφάσκει πρὸς ταύτην. ⁶ Ἡ λέξις εἶναι τῶ ὄντι μὲ δασὺ πνεῦμα γεγραμμένη.

		1 — 6	6
		
			σφόνδυλ[οι
			τετράποδα
			ἡμίπλινθ[οι
		III	σκηναί: Δ Δ Δ
5			[σ] . το . βο.λε
			ΔΙ εν
			σαθρο . Η
		ΓII	τελε . . ο
			. . III ο
		IV Δ II	
10		λω καινώ: II	HE
		II	
		III	
	 χος τετρα	
15	 δερομενος	
	 ρος: II	
	 α: I' είργασ]μένον: I . . .
		σειρά κ]αινή π[ήχ]εων . Δ Δ' ιερῶ είργασ]μένον . . .
		σειρά καινή πήχεων: P ¹ Δ' ιερ]ῶ είργα]σμέ]νον: I'
20		ἀρτήματα ρυμοίς: Δ Δ Δ Δ I' επιδ ους: Δ Π: τούτων ὀκτώπους [I;]
		βύρσαι Σικελικα[i]: Δ Π III'	ὀρθοστάτας[:] Δ II[:] ἔκποδ[ε]ς: IIII'
		ἰξοῦ ² T και στατήρες Γ III'	α[ίγι]ναῖοι
	 δεσμά σιδηρά: Γ III'	[τ]ετράποδε[ς] ἀμφοτέρω: Γ III'
	 σιδηραῖ: Γ III' ἔκποδε και τετράποδε: II'
	 α]μή: ἔκποδε[ς] και δίποδε[ς] III'
		σ]τυλίδες: Γ I: δίποδε ἀμφοτ[έ]ρ[α]: II I'
25	 Δ Δ I'	ξύλα πεύκιν[α]: Γ I ἐλάτινα Δ Δ Δ'
	 Γ III'	σ[χισ;]τῶ: II: ἀμαξιαίω: II'
	 σον	ἡ[μί]τομ[α] Δ Δ Δ: τρίτομα: P ¹ Δ Δ'
	 ν	τετ[ρ]άτομα: Γ III: αιγίδος ξύλ[α] . . .
	 μον	ὑπό τη σκηνη: ³ ἀμάξια
30	 αυτες	τετρά[γ]ωνα θουριακά Δ Δ Δ Π'
	 στα;]θμόν	κεράμ[ου] καινοῦ ζεύγη: Η Η Η Η'
	 στα;]θμόν	ἀπό τοῦ Ν[εῶ] καθηρεμένα
	 Δ]αρεικοί	κεράμου ζεύγη: Χ Π Η Η [Π]
			σφόνδυλο[ι] P ¹ IIII'
35	 κτο σταθμόν	ξύλα ἐπι[στυ]λια]
	 ι	ἐκ δ[υσ]τῶν κεκολλημένα;]
	 οσα	σφ[ηκ]ίσκοι ἀπό ἧς Στοῖς]
			κ[αθηρη]μένοι]'
		

¹ Ἴσως P.

² Ἡ λέξις εἰς τὰ λεξικά φέρεται μὲ πνεῦμα ψιλόν· ἐδῶ ὑποθέτω ὅτι ἐφέρετο μὲ πνεῦμα δασύ· τουλάχιστον πρὸ τοῦ I καὶ ὑπὸ τὸ B τοῦ προηγούμενου στίχου ὑπῆρχε τύπος δι' ἐν ἀκόμη (H;) γράμμα.

³ Ὑπάρχουν ἐδῶ αἱ δύο· αἵτινες δὲν ὑπάρχουν ὁμοῦς εἰς τὸν στίχον 19 α'.

α 7
 και[α . . .
 χαλιε . . .
 κόφιν[οι;] . . .
 Ἐλευσιν . . .
 5 φια . . .
 ΤΤΧΧ [τ]
 ΗΗΗΗ [ΔΙ]
 [ΗΠ]

α 8
 . . . φει[ο] . . .
 . . . [τ]ελον: Π·
 . . . ἐκυτωμεν[ο] . . .
 . . . εφετεριαι: ΠΠ
 5 . . . Π: θυρῶν ζεύγος καινόν
 . . . οι: ΔΔΠ: σταθμόν: Τ
 . ἔτ[εροι: ΔΠΠ: σταθμόν: Π Δ \$\$\$.

α 43
 [ι]
 φιάλη ἀ[ργυρᾶ]
 ὑποδερ[ις] . . .
 πρὸς τῷ τ[οίχῳ;] . . .
 χρυσοῖ κέρ[χνοι;] . . .
 5 Δακτυλίω χρ[υσῷ [:Π·] . . .
 Κιβώτιον ἐλεφ[άντινον] . . .
 εὐε ἐν τῷ ἐλευσ[ινίῳ] . . .
 ρ[ο]ρμῶς εἰς ἰδ ε . . .
 . ρυμοι
 10 . . . μο
 . . . ρορ : Ι [:] κ

44

. . . ε[ι]
 . . . κον ἐκ . . .
 . . [ε] Δ Η Ι Π παρὰ . . .
 . [ν] καὶ ξυνάρχ[οντες;] . . .
 [Ι] Ι Π παρὰ Νικομά[χου;] . . .
 5 . . . Δ Δ Π παρὰ Ἄρ . . .

6
 . . . ραφο
 . . . μ ενοι
 ΤΙ
 ΝΙ

6
 . . . ολλ . . .
 σφηκίς]κοι ἀπὸ [τῆς Στροῶς;]
 κα]θηρεμένοι . . .
 θυρῶν ζεύγη: ΠΠ: Η . . .
 5 κλίμακε μεγάλω: [Π] . .
 μικρὰ: Ι .

6
 . . . ς : Ι : ο . . .
 . . κάτοπ]τρον . . .
 τερίω: Π : . .
 ελις[ι] . . .
 5 α]ρα: Ι: λύχ[νοι;] . . .
 αι: ΠΠΠ: Κιβώτ[ιον] . . .
 τῷ]ν μεγάλων μυ[στηρίων] . . .
 [τ]τΠΠΠ
 Ι: μυστηρίων . . .
 10 ἔλθ;]ωσιν ἐκ Κύθνου
 κ]εφάλαιον: Τ Τ Τ Π Η Η [Η]
 λαιον εἰς τὴν ἀκα
 ριναι
 ευασαι

46

Σαλα[μ]
 Η Η Η δακτύ[λοι;] . . .
 σφραγ[ίδες;] . . .
 Ἄργυρίου ἐπισήμ[ου] . . .
 5 Π Δ Δ Δ Χ Η Η Η Η . . .
 λήμματα ἐπέτ[εια] . . .
 Π Π Δ Η Η Η Η Η λυσια [α;] . . .
 οφ[ε] . . .
 . Η Η Δ Δ

47

· · · · ·
 · · · · · Ἐλευσί[νι] · · · · ·
 και] ξυναρχόντων[ν¹ ἀργύριον ἀπὸ τοῦ σίτου
 τῆς] ἀπαρχῆς τοῖ[ν] θεοῖν Ἐπὶ τῆς
 Βουλῆς ἢ Γρέπιδος πρῶτος ἐγραμμάτευεν ἐ-
 5 π' Ἀρ[ιστίω]νο[ς] ἄρχοντας ἐπιστάται Ἐλευ-
 σιν)όθεν, οἱ[ς] Φι[λόστρατος] Κυδαθηναί-
 εὺς ἐγραμμάτευε, παρεδ[έ]ξαντο [παρὰ ἱ-
 εροποιῶν Ἐλευσίνοι Θεοξένου Κεφα[λήθεν
 και] ξυναρχόντων [ἀργύριον ἀπὸ τοῦ σίτου
 10 τῆς] ἀπαρχῆς τοῖν θεοῖν ΓΓΓ. Ἐπὶ τῆς Βουλῆς,
 ἢ Χαρίνο[ς] πρῶτος ἐγραμμάτευε, ἐπ' Ἀστ-
 υφί[λου] ἄρχοντας, ἐπιστάται Ἐλευσινόθε-
 ν, οἱς Φιλόστρατος Κυδαθηναίεὺς ἐγρ-
 α]μμάτευε, παρεδέξαντο παρὰ ἱεροποι-
 15 ῶν] Ἐλευσίνοι Δημοκρίτου Ἀλωπεκῆθ(εν)³ και
 ξυναρχόντων ἀργύριον ἀπὸ τοῦ σίτου τῆς
 ἀπαρ]χῆς τοῖν θεοῖν ΔΔΔΓ. Ἐπὶ τῆς Βουλῆς
 ἢ ὁ δεῖνα πρῶτος ἐγρ[α]μμάτευε ἐπ' Ἀρ-
 χίου² ἄρχοντας ἐπιστάται] Ἐλευσινόθε[ν,
 20 οἱς Φιλόστρατος Κυδαθηναίεὺς ἐγρ[α]-
 [μμάτευε παρεδέξαντο παρὰ ἱεροποι]-
 ῶν Ἐλευσίνοι . . .] κτλ.

Καὶ ὅτι μὲν εἰς τὸν αὐτὸν λίθον ἀνήκον ὄχι μόνον τὰ ἐξ προσαρμύζοντα τεμάχια, ἀλλὰ καὶ τὰ ἄλλα δύο 7 καὶ 8 φαίνεται μοι σχεδὸν βέβαιον, διότι ὄχι μόνον τὸ σχῆμα καὶ τὸ μέγεθος τῶν γραμμάτων πρὸς δὲ τούτοις καὶ τὸ πάχος καὶ ἡ ποιότης τοῦ λίθου εἶναι τὰ αὐτά⁴, ἀλλὰ καὶ τὸ περιεχόμενον φαίνεται μοι ὄχι διάφορον ὄν' ἂν ὅμως τοῦ αὐτοῦ λίθου λείψανα εἶναι καὶ τὰ λοιπὰ δύο θραύσματα 43 καὶ 46⁵ ἀμφιβάλλω κυρίως ἕνεκα τοῦ

¹ Κατὰ λάθος ὁ χαρακτὴς ἔγραψε ξυναρχόντων ἀντὶ τοῦ χρυσαρχόντων.

² Ἀρχων ἐπώνυμος μετὰ τὸν Ἀστύφρον (419/8 π. X.).

³ Ὁ χαρακτὴς ἐξ ἀδελφείας ἔχει γράψει ΑΛΟΠΕΚΕΘΣ.

⁴ Ὑψὸς ἔχουσι τὰ γράμματα 0,008-9 πλάτος δὲ 0,005-6 περίπου· πάχος δὲ ἔχει ὁ λίθος καὶ τῶν 8 τεμαχίων 0,07 καὶ εἶναι μάρμαρον ἄδροκοκκότερον ἢ τὸ σύνθετος Πεντελικόν. Ὅτι δὲ δὲν εὐρέθησαν πάντα εἰς τὸν αὐτὸν τόπον ἐσημείωσα ἀνωτέρω.

⁵ Τούτων τῶν τεμαχίων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 43 καὶ ἡ ποιότης καὶ τὸ πάχος τοῦ λίθου καθὼς καὶ τὸ μέγεθος καὶ τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων δὲν διαφέρουσι τῶν τῶν ἄλλων ὁμοίως. Τοῦ ὑπ' ἀριθ. 46 τὸ πάχος τοῦ λίθου (0,02 μόλις) δὲν ἐσώθη ὁλόκληρον· ἀλλὰ καὶ ὁ λίθος φαίνεται μοι ὄν' ὁ συνήθης πεντελικὸς καὶ τὰ γράμματα κατὰ τι μικρότερα. Ὅμοιός τις λίθος ἐξ Ἐλευσίνας, ὡς λέγεται, (frustum marmoris pentelici . . . Eleusine, ut ferebatur, emptum) ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ Βε Τεύχει τῶν Παραρτημάτων τοῦ C. I. Ai. ὑπ' ἀριθ. 225α. Νὰ ᾔηται ἄρα γε ἀμρότερα τὰ τεμάχια ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ λίθου λείψανα ;

περιεχομένου αὐτῶν· καὶ τῷ ὄντι ἐνῶ ταῦτα φαίνονται μοι ὄντα λείψανα ταμιακῶν ἐπιγραφῶν, (ιδίως ὁ ὑπ' ἀριθ. 46), ὁ λίθος εἰς ὃν τὰ λοιπὰ δεκτῶ τεμάχια ἀνήκον ἀναγράφει μᾶλλον πράγματα εἰς οἰκοδομὴν τινα ἢ οἰκοδομὰς ἢ καὶ ἐπισκευὰς αὐτῶν προσωρισμένα ἢ ἄλλως εἰς τὰς τελετὰς χρήσιμα καὶ δαπάνας τινὰς εἰς ταύτας γενομένας, φέρει δηλ. μᾶλλον τὸν τύπον τῶν λίθων ἐκείνων τῶν ἀναγραφόντων τὸν λόγον ἀρχῆς τινος, εἰ καὶ ἀπαντᾷ καὶ ἐν αὐτῷ ἢ συνήθως τῶν ταμιακῶν ἐπιγραφῶν φράσεις ἐπέτεια [ἐπεγένετο]. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 45 τεμάχιον ἐλιθογραφῆθη ἀπλῶς ὡς ἀναγράφον ἐπίσης ἀριθμούς, ἀδελφον δὲ εἰς τίνα ἀνήκε λίθον καὶ ἡ μεταγραφή αὐτοῦ εἶναι ὅλως περιττή. Περιεργον δὲ εἶναι ἐν τῷ 3^ῳ στίχῳ μετὰ τὰ ΧΧΧ τὸ ἀριθμητικὸν σημεῖον \square . Ἐπίσης ἀγνωστος εἶναι ἡ φύσις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 44 δημοσιευομένου λίθου. Ἴσως εἶναι λείψανον ὁμοίως ἀναγραφῆς, οἷα ἡ κατωτέρω ἀμέσως δημοσιευομένη. Τοῦ λίθου σώζεται ἰκανὸν μέρος ἀγραφοῦ ὑπὸ τὸν τελευταῖον στίχον (0,20), φαίνεται δὲ ὅτι ἐν μεταγενεστέροις χρόνοις εἰς ἄλλο τι μετεχειρίσθησαν αὐτὸν (ὡς βάρρον;) καὶ ἐντεῦθεν αἱ δύο ἐπ' αὐτοῦ κοιλότητες (ὑψ. μέγιστον σωζόμενον 0,295, πλάτος 0,26, πάχος ὁλόκληρον, ὡς εἰκάζω, σωζόμενον 0,065). Τί δὲ δηλοῖ τὸ σημεῖον \square ἀγνωστῶ. Εἰκάζω ἐκ τῶν στίχων 3^{ου} καὶ 5^{ου} ὅτι ὑποδιαίρεισιν τινα τοῦ ὅσολοῦ ἐσήμαινε, ἀλλ' ὅποιαν ἀδυνατῶ νὰ μαντεύσω. Ὅτι δὲ πάντων τούτων τῶν λίθων εὐπροσδεκτότερος εἶναι, εἰ καὶ ὡσαύτως κολοσὸς περιελθὼν ἡμῖν, ὁ ἐπόμενος (ἀριθ. 47) οἰκοθεν ἐννοεῖται. Ἐξ αὐτοῦ γίνεται ὄχι δὲν ὅτι ἐν τοῖς πρὸ Εὐκλείδου χρόνοις¹ ἡ ἀρχὴ τῶν Ἐπιστατῶν Ἐλευσινόθεν ἦν τετραετής, ἐνιαυσία δὲ ἡ τῶν ἱεροποιῶν· εἶδομεν δ' ἀνωτέρω (σελ. 46) ὅτι καὶ ἐν τοῖς μετέπειτα χρόνοις ἡ αὐτὴ ἐκράτει τάξις. Οἱ ἐπιστάται ἐνταῦθα δὲν ὀνομάζονται καὶ μόνον ἐκ τοῦ γραμματέως αὐτῶν τοῦ Κυδαθηναίεως Φιλοστράτου διακρίνονται ἀπὸ τῶν προκατόχων καὶ τῶν διαδόχων των· ἀλλ' οὐδεμία κατὰ τὴν γνώμην μου ἀμφιβολία ὅτι οὗτοι καὶ τότε δὲν ἦσαν Ἐλευσίνοι,

Περὶ τὸν δὲ καὶ νὰ σημειώσω ἐνταῦθα ὅτι οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὰ ὑπ' ἀριθ. 44 καὶ 47 (ταῦτα πιθανῶς ἐξ ἀρχῆς) δὲν εἶναι ὀπισθόγραφα.

¹ Οἱ δύο ἄρχοντες Ἀριστίων καὶ Ἀστύφρον, τῶν ὀνομάτων τῶν ὁμοίων ἡ συμπλήρωσις εἶναι βεβαία, ἤρξαν τὴν ἐπώνυμον ἀρχὴν, ὁ μὲν τὸ 421^{ον} ὁ δὲ τὸ 420^{ον} ἔτος π. X.

τούλάχιστον οὐχὶ πάντες· ὅτι δὲ οἱ ἱεροποιοὶ (καὶ οὗτοι καλοῦνται ἐν ἄλλῃ ἐπίσημῃ τοῦ 5^{ου} π. Χ. αἰῶνος ἐπιγραφῇ ἱεροποιοὶ οἱ Ἐλευσινόθεν¹) δὲν ἦσαν, πάντες τούλάχιστον Ἐλευσίνιοι, μαρτυρεῖ ὁ λίθος σαφῶς (στίχ. 8 καὶ 15). Ἀλλὰ καὶ ἄλλο τι, ἄγνωστον ἀλλαχόθεν, καθόσον ἐγὼ οἶδα, μᾶς διδάσκει ὁ λίθος, τὸ ὅτι δηλ. ὤφειλον οἱ ἱεροποιοὶ μετὰ τὰς δαπάνας τὰς εἰς αὐτοὺς ἀνατεθειμένας (Bul. d. Cor. Héll. é. á.) τὸ περισσεύον ἀπὸ τῆς ἀπαρχῆς τοῦ σίτου² τοῖν θεοῖν ἀργύριον νὰ παραδίδωσιν εἰς τοὺς ἐπιστάτας. Κρίμα ὅτι ὁ λίθος περιῆλθεν ἡμῖν οὐ μόνον ἄνωθεν καὶ κάτωθεν κολοβός³ ἀλλὰ καὶ τὴν

ἐπιφάνειαν λελωθημένος, ὥστε δὲν δυνάμεθα νὰ γινώσκωμεν οὐδὲ μιᾶς ὀλοκλήρου τετραετηρίδος ἢ, ὡς ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι, πενταετηρίδος (καὶ ἴσως μιᾶς καὶ μόνης τοιαύτης τὴν ἀναγραφὴν ἐνεῖχεν ὁ λίθος) τὰ περισσεύσαντα ποσά· οὐδὲν ἤττον ἐκ τῶν ἐν τοῖς στίχοις 10^ω καὶ 17^ω κρίνοντες συμπεραίνομεν ὅτι ταῦτα δὲν ἦσαν μεγάλα, εἴτε ὡς ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τῶν δαπανῶν, αἵτινες ἦσαν τοῖς ἱεροποιοῖς ἀνατεθειμένοι, εἴτε καὶ διότι οἱ τότε καιροὶ δὲν ἦσαν πολὺ δαψιλεῖς.

¹ Ἐν Ἐλευσίνι τῇ 27^η Νοεμβρίου 1888.

Δ. ΦΙΛΙΟΣ

Η ΕΞ ΕΚΑΤΟΝ ΕΙΚΟΣΙ ΚΙΟΝΩΝ ΦΡΥΓΙΟΥ ΛΙΘΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗ ΗΝ ΑΔΡΙΑΝΟΣ ΑΘΗΝΑΙΟΙΣ ΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΑΤΟ

Παυσανίας ἐν Ἀττικοῖς, περιγράψας τὸ τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς ἱερὸν προστίθησιν· « Ἀδριανὸς δὲ κατεσκεύασατο μὲν καὶ ἄλλα Ἀθηναίσις, ναὸν Ἑρας καὶ Διὸς Πανελληνίου καὶ θεοῖς τοῖς πᾶσιν ἱερὸν κοινόν· τὰ δὲ ἐπιφανέστατα ἑκατὸν εἴκοσι κίονες Φρυγίου λίθου. Πεποιήνται δὲ καὶ ταῖς στοαῖς κατὰ τὰ αὐτὰ οἱ τοῖχοι· καὶ οἰκήματα ἐνταῦθα ὀρόφω τε ἐπιχρῦσω καὶ ἀλαβάστρω λίθω, πρὸς δὲ ἐστὶν ἀγάλμασι κεκοσμημένα καὶ γραφαῖς· κατὰκειται δὲ εἰς αὐτὸ βιβλία⁴. Καὶ γυμνάσιόν ἐστὶν ἐπώνυμον Ἀδριανοῦ· κίονες δὲ καὶ ἐνταῦθα ἑκατὸν λιθοτομίας τῆς Λιβύων ».

Καὶ φαίνεται μὲν καὶ ἐνταῦθα τὰ τοῦ περιηγητοῦ ἑλληπῆ ἢ ἰδιοτρόπως συντεταγμένα μετὰ τὰς

λέξεις « τὰ δὲ ἐπιφανέστατα », ἀλλ' ἡ ἔννοια τοῦ ὄλου σαφῆς, κατὰ γε τὴν ἐμὴν κρίσιν, ὡς περιγράφοντος δύο μόνον, τὰ ἐπιφανέστατα, τῶν κατασκευασμάτων Ἀδριανοῦ, τὰ δὲ λοιπὰ ἀπλῶς ἀπαριθμουμένου. Τὸ ἐξ ἑκατὸν καὶ εἴκοσι ἄρα κίωνων Φρυγίου λίθου οἰκοδόμημα, τὸ ἔχον στοὰς καὶ οἰκήματα καὶ πρῶτον περιγραφόμενον ἐστὶ τὸ ὑπὸ τῆς Ἀρχ. Ἑταιρίας ἀνασκαφέν, οὐδὲν ἔχον κοινόν οὔτε τῷ ναῷ Ἑρας, οὔτε τῷ τοῦ Πανελληνίου Διός, οὔτε τῷ κοινῷ τοῖς πᾶσι θεοῖς ἱερῷ, ἤττον δὲ τῷ Γυμνασίῳ τῷ ἐπωνύμῳ Ἀδριανοῦ τῷ δευτέρῳ περιγραφόμενῳ καὶ ἔχοντι κίονας ἑκατὸν λιθοτομίας τῆς Λιβύων, ἀλλ' ὅν χωριστὸν οἰκοδόμημα, ὅπερ μᾶλλον Βιβλιοθήκην Ἀδριανοῦ κλητέον διὰ τὸ ἐν αὐτῷ μόνῳ κεῖσθαι βιβλία.

Ἔστι δὲ σχήματος τετραγώνου ἐπιμήκους βαῆνον ἀπὸ Δυσμῶν πρὸς Ἀνατολὰς· καὶ τὸ μὲν μήκος ποδῶν ἀγγλ. 376, τὸ δὲ πλάτος 252, κατὰ τὸν Stuart τὸν ἐπιμελῶς καταμετρήσαντα τὸ οἰκοδόμημα. Τὴν δὲ κυρίαν εἴσοδον εἶχεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς Δυτικῆς πλευρᾶς τῆς πολυτελεστεράς κατὰ γε τὸν ἐξωτερικὸν κόσμον, οὔσης ἀπάσης ἐκ πεντελικοῦ λίθου, κεκοσμημένης δὲ τέσσαρσι καὶ δέκα κίοσι μονολίθοις ἐκ Φρυγίας, ἐξ ὧν μόνον οἱ ἐπ'

¹ Παράβ. Bul. d. Cor. Héll. 1880 σελ. 226, στίχ. 10 καὶ σελ. 233 καὶ ἐξῆς.

² Ὑποθέτω ὅτι ἡ λέξις ἐτέθη ἐνταῦθα ἐν τῇ γενικωτάτῃ αὐτῆς σημασίᾳ.

³ Ὑψὸς μέγιστον τοῦ λίθου σωζόμενον 0,30 περίπου, πλάτος 0,325 καὶ πᾶχος 0,10. Μέγεθος γραμμάτων 0,09×0,05, ἐγγράφαις δὲ ὅχι πολὺ βαθεῖα. Ὁ λίθος εἶναι ἐπίσης ἀδροκοκότερον τοῦ συνήθους πεντελικοῦ μάρμαρον· ἢ ὅπισθεν αὐτοῦ ἐπιφάνεια εἶναι ὅλως ἀκατέργαστος.

⁴ Ἡ προταθείσα διόρθωσις « εἰς αὐτὰ » ἀντὶ τοῦ « εἰς αὐτὸ » γραμματικῶς μὲν εὐλογος, ὡς νῦν ἔχει τὸ κείμενον, ὅχι δὲ καὶ ἀναγκαστικῶς· γὰρ εἶπεῖν « τὰ βιβλία κεῖσθαι εἰς αὐτὸ τὸ (κατασκευάσμα ἐν ᾧ ἑκατὸν εἴκοσι κίονες κτλ. ») ἢ, εἰς αὐτὰ (τὰ οἰκήματα τὰ ἐν τῷ κατασκευάσματι).